

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 20

V LJUBLJANI, dne 6. junija 1968

Cena 2 dinarja

Leto XXV

VSEBINA:

146. Ugotovitve in sklep o uveljavljanju temeljnega zakona o delovnih razmerjih.
147. Sklepi in priporočila za nadaljnji razvoj turizma.
148. Sklepi o požarnem varstvu v Socialistični republiki Sloveniji.
149. Odlok o najetju kredita za sanacijo kliničnih bolnic v Ljubljani.
150. Odlok o soglasju k sklepu skupščine komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev Novo mesto o stopnjah dodatnega prispevka za zdravstveno zavarovanje, ki ga plačujejo zavarovanci od dopolnilnih dohodkov.
151. Odlok o potrditvi odlokov administrativne komisije Skupščine SR Slovenije.
152. Odlok o določitvi funkcij, katerih opravljanje se tudi šteje v čas, ki se vračuna pri določitvi roka, do katerega republiški poslanci in funkcionarji nadaljujejo delo po zakonu o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija.
153. Odlok o določitvi volilnih funkcij v najvišjih organih družbeno-političnih organizacij, iz katerih izhajajo pravice po zakonu o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija.
154. Odlok o določitvi funkcij v diplomatsko-konzularni službi iz katerih izhajajo pravice po zakonu o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija.
155. Odlok o določitvi števila in o izvolitvi sodnikovo porotnikov okrožnega sodišča v Celju.
156. Pravilnik o organizaciji in izvajanju izobraževanja odraslih v srednjih šolah.
157. Pravilnik o programu in postopku za opravljanje posebnega strokovnega izpita o varstvu pri delu.
158. Navodilo o izkaznici ribiškega inspektorja.
159. Navodilo o obrazcu ribiškega registra in o obrazcu dovoljenja za opravljanje gospodarskega oziroma športnega ribolova.
160. Navodilo o načinu ugotavljanja strokovne usposobljenosti za gospodarski ribolov.
161. Odločba o določitvi Kmetijskega inštituta Slovenije v Ljubljani za izdajanje potrdil o vodenju selekcije krav upravičencev do premije za kravje mleko.

SPLOŠNI AKTI REPUBLIŠKIH SAMOUPRAVNIH ORGANIZACIJ:

162. Pogodba o spremembah in dopolnitvah pogodbe o izvajanju socialnega zavarovanja filmskih umetnikov in filmskih delavcev.

PREDPISI OBČINSKIH SKUPŠČIN:

172. Odlok o zaključnem računu o izvršitvi proračuna občine Cerknica za leto 1967.
173. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o občinskih upravnih taksah (Cerknica).
174. Odlok o določitvi prispevka, ki ga plačujejo gospodarske organizacije v skupne rezerve gospodarskih organizacij občine Cerknica.
175. Odlok komunalnih delovnih organizacij, ki opravljajo dejavnost posebnega družbenega pomena (Cerknica).
176. Odlok o požarno ogroženih gozdovih (Cerknica).
177. Odlok o območju na katerem se sme saditi ribez (Cerknica).
- Popravek.

146.

UGOTOVITVE IN SKLEP

o uveljavljanju temeljnega zakona o delovnih razmerjih

Skupščina SR Slovenije je na seji republiškega zbora in gospodarskega zbora dne 28. maja 1968 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 27. maja 1968 razpravljala o dosedanjih izkušnjah delovnih skupnosti pri uveljavljanju temeljnega zakona o delovnih razmerjih in o predlogu zveznega sveta za delo za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o delovnih razmerjih, ki ga je Zvezna skupščina poslala v mnenje Skupščini SR Slovenije.

Na osnovi posvetovanj s številnimi delovnimi organizacijami, analiz, informacij in stališč, ki so jih Skupščini SR Slovenije predložili republiški svet Zveze sindikatov za Slovenijo, Gospodarska zbornica SR Slovenije, Izvršni svet Skupščine SR Slovenije, republiški sekretariat za delo, Vrhovno sodišče SR Slovenije, inštitut za javno upravo in delovna razmerja pri pravni fakulteti v Ljubljani in pravni svet Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, kakor tudi razprav v pristojnih odborih in zborih, so zbori

ugotovili:

— da temeljni zakon o delovnih razmerjih posega v zelo občutljiva in življenjsko pomembna razmerja, kakršna nastajajo, ko se delovni ljudje s svojimi osebnimi delovnimi sposobnostmi in delovnimi navadami združujejo v delovne skupnosti; urejanje notranjih razmerij pa je prav tisto področje, ki v mejah ustavnih

določil pripada delovnim skupnostim, kar je ena od bistvenih značilnosti samoupravnega statusa delovnih skupnosti;

— da zahteva prehod iz sistema, ko je država s svojimi predpisi podrobno urejala delovna razmerja in je delovnim organizacijam ostalo le izvrševanje teh predpisov, v sistem, ko delovne organizacije s svojimi splošnimi akti ustvarjajo pravno podlago za urejanje posamičnih zadev s področja medsebojnih odnosov, precej časa in mnogo potrpežljivega strokovnega in političnega dela, da se uveljavijo nova načela, nova pojmovanja in nove oblike;

— da so dosežanje izkušnje delovnih organizacij pri urejanju delovnih razmerij, v okviru določil temeljnega zakona o delovnih razmerjih, pokazale, da je zakon sicer prispeval k razvoju samoupravnega prava na tem področju družbenih razmerij, da pa tega vendarle ni v celoti dosegel, ker pri izvajanju svojega koncepta ni povsem dosleden, marveč je v več smereh kompromis v odnosu do prejšnje kvalitetno različne zakonske ureditve in njene funkcije. Temeljni zakon namreč regulira nekatere odnose oziroma vprašanja, ki bi jih, zaradi njihove narave, morali prepustiti v urejanje samoupravnim aktom delovnih organizacij; na številnih mestih nalaga delovnim organizacijam ali jih pooblašča, da s svojimi samoupravnimi akti urejajo določene odnose; zakon obsega tudi nekatere instruktivske norme ter je na več mestih pomanjkljiv v svoji terminologiji. Zakon je šel torej na nesameznih mestih predaleč, ker ureja odnose oziroma pravice in dolžnosti, ki same ob sebi niso integralni del sistema. To ne velja samo za njegove instruk-

cijske norme (npr. drugi do peti odstavek 3. člena, določbe 5. do 9. člena, 80. in 81. člena, drugi odstavek 121. člena), ki bi morale iz zakona odpasti, oziroma glede njegovih določb, katerih vsebina oziroma podrobno vsebino bi moral zakon prepustiti ureditvi samoupravnih aktov delovnih organizacij (npr. 21., 32., 72. in 75. člen).

S takimi določili, ki jih vsebuje, pa temeljni zakon o delovnih razmerjih seveda ne spodbuja razvoja samoupravnega urejanja, temveč ga na doseženi stopnji razvoja družbenoekonomskih odnosov celo zavira, ker sam ureja določene odnose iz pristojnosti delovnih organizacij samih, ali usmerja ustvarjalno dejavnost delovnih skupnosti le v formalno izvrševanje zakonskih pooblastil;

— da različna stopnja razvoja in pogoji v posameznih republikah narekujejo, da ne bi zvezni zakon neposredno urejal določenih odnosov oziroma vprašanj s področja medsebojnih delovnih razmerij v delovnih organizacijah, ampak — kolikor je potrebno, da se z zakonom regulirajo — prepustil republikam, da jih uredijo oziroma podrobneje uredijo (npr. drugi in tretji odstavek 18. člena, 26. člen, drugi odstavek 30. člena, drugi odstavek 38. člena, drugi odstavek 41. člena, 62. člen, 67. člen, drugi stavek prvega odstavka 71. člena);

— da zvezna ustava in temeljni zakon o delovnih razmerjih ureditev delovnih razmerij preveč vežeta samo na nekatere oblike urejanja. Omogočiti je potrebno, da zažive poleg dosedanjih oblik samoupravnega urejanja (statut, pravilniki) še nove oblike. Zelo primerni bi bili družbeni dogovori, preko katerih naj delovne organizacije same, na samoupravni podlagi, rešujejo skupna vprašanja enotno po skupinah delovnih organizacij, oziroma po vejah dejavnosti. Nosilci realizacije takih dogovorov bi morale biti delovne skupnosti, samoupravne skupnosti gospodarske zbornice; Zveza sindikatov, družbeno-politične skupnosti in drugi;

— da v delovnih skupnostih državnih organov, družbeno-političnih organizacijah in društvih niso razviti in se ne morejo razviti taki samoupravni odnosi, kot v delovnih organizacijah na področju gospodarstva. V takšnih delovnih skupnostih delavci, zaradi posebnosti njihovega dela, ne morejo v celoti uveljavljati načela o medsebojnih delovnih razmerjih, ker njihove delovne skupnosti nimajo vedno svoje lastne dejavnosti, temveč opravljajo naloge za družbeno-politične skupnosti, oziroma njene organe ter za družbeno-politične organizacije in društva, da te lahko izvršujejo svoje funkcije in naloge, opredeljene v ustavi, zakonih, statutih in njihovih pravilih. V skladu s četrtem odstavkom 9. člena zvezne ustave se šele z zakonom in statutom kreira in določa obseg urejanja medsebojnih odnosov in torej za te delovne skupnosti ne veljajo enake pravice, kot na drugih področjih dela. Načela naj bodo enotno urejena za vso državo, podrobneje pa naj se uredi materija z republiškimimi zakoni;

— da uveljavitev načela, po katerem spada urejanje delovnih razmerij v samoupravno sfero, terja tudi nove odnose na področju zakonodaje in nova pojmovanja o razmerju med zakonom in splošnimi samoupravnimi akti. Niso dovolj obdelani odnosi med temeljnimi zakoni in splošnimi akti na področjih, ki spadajo vrtežno v neposredno samoupravno urejanje in kjer postajajo splošni akti temeljni pravni vir;

— da dosedanja ureditev delovnih razmerij v temeljnem zakonu o delovnih razmerjih zaradi prepodbne reguliranja nekaterih odnosov oziroma vprašanj že prihaja v razkorak z razvojem družbenoekonomskih odnosov, zlasti po gospodarski reformi, ki pospešuje procese uveljavljanja ekonomskih načel. Načelno je v pogojih odprave najemnega dela urejanje delovnih razmerij lahko le integralni del ekonomske samouprave delovnih organizacij; slednja pa je, oziroma mora v celoti postati osnova poslovnosti in gospodarskega razvoja;

— da je temeljna koncepcija že sedanje zvezne ustave in temeljnega zakona o delovnih razmerjih, naj delovni ljudje sami urejajo vprašanja medsebojnih odnosov v odvijanju produkcijskih procesov. Izhodišče v sedanji obliki je torej pravilno, javljajo pa se nedoslednosti in nejasnosti v posameznih formulacijah v zakonu pri realizaciji tega temeljnega izhodišča in to zaradi kompromisnih odločitev pri izdelavi temeljnega zakona o delovnih razmerjih. Da se odstranijo nedoslednosti in napake, je potrebna revizija temeljnega zakona o delovnih razmerjih. Z opravljeno revizijo bo ustvarjen eden od bistvenih pogojev, da se pristopi k izdelavi kodeksa dela.

V načelu je zato potrebno odkloniti vsako novo dopolnjevanje temeljnega zakona o delovnih razmerjih, ki vnaša še večje podrobnosti v sedanjo ureditev, ker s tem krepimo državno sfero odločanja in neposredno slabimo interes delavcev za samoupravno urejanje teh razmerij in za kvalitetne samoupravne akte, to pa je v nasprotju z ustavno koncepcijo, ker tako posegamo na samoupravno področje delovnih kolektivov ter jim ožimo njihovo lastno področje originarnega urejanja medsebojnih odnosov. Spreminjanje in dopolnjevanje temeljnega zakona o delovnih razmerjih je potrebno ocenjevati zlasti iz družbeno-političnega vidika glede na posledice, ki jih spremembe utegnejo imeti na samoupravnem urejanju delovnih razmerij;

— da je Zvezna skupščina predložila Skupščini SR Slovenije v mnenje predlog zveznega sveta za delo za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o delovnih razmerjih. Predlagane spremembe se nanašajo na področje urejanja sprejemanja delavcev na delo; na preizkuse znanja in poskusnega dela; na ureditev razporejanja delavcev v delovni organizaciji; na ureditev petdnevnega delovnega tedna za nekatere kategorije delavcev, ki delajo skrajšani delovni čas; na ureditev odgovornosti delavcev za kršitev delovnih dolžnosti; na ureditev odstranitve delavca iz delovnega mesta in odstranitve iz delovne organizacije; na ureditev prenehanja dela delavca v delovni organizaciji; na upokožitev po sili zakona; na sprejem na delo za določen čas in zaposlitev s polovičnim delovnim časom ter ureditev dopolnilnega dela.

Podrobna ocena predlaganih sprememb in dopolnitev je pokazala, da večina predlogov ni utemeljenih, oziroma da bi še nadaljnje podrobno urejanje posameznih delovno-pravnih institutov povzročalo dodatne težave in odvrčalo delovne organizacije od samostojnih in svojim potrebam ustrežajočih izvršnih rešitev. Nenehne spremembe in dopolnitve po svoji vsebini tudi zožujejo samoupravno področje delovnih organizacij in kot takšne predstavljajo odmik od funkcije in koncepta zakona kot ustreza ustavni ureditvi. To tudi kaže na potrebo, da se prične s sistematično revizijo temeljnega zakona.

Glede na to, da je za revizijo temeljnega zakona potrebno precej časa, bi bile skladno z opravljenimi analizami in razpravami, glede na načelno stališče v prejšnji alineji, podrejeno upravičene in umestne kvečjemu naslednje spremembe in dopolnitve:

a) 3. člena temeljnega zakona o delovnih razmerjih, po katerih bi republike dobile pooblastilo, da s svojimi predpisi določijo način urejanja delovnih razmerij v delovnih organizacijah, ki zaradi majhnega števila zaposlenih nimajo svojih organov upravljanja;

b) 91. člena temeljnega zakona o delovnih razmerjih, po katerih naj bi delovne organizacije same določile organe in postopek za izrek izključitve iz delovne skupnosti;

c) 93. člena temeljnega zakona o delovnih razmerjih tako, da postane povsem nesporno, da ugovor zoper suspenz ne odloži njegove takojšnje izvršitve, da za čas suspenza suspendirani delavec prejema nadomestilo za najmanj polovico akontacije in da ima pravico do razlike do polnega zneska akontacije, če je oproščen obtožbe ali je obtožba zavržena;

č) 102. člena temeljnega zakona o delovnih razmerjih, da bi postalo jasno, da lahko preneha delovno razmerje brez poprejšnje delavčeve privolitve tudi zaradi zmanjšanja števila delavcev.

Glede na te ugotovitve in predlagane spremembe temeljnega zakona o delovnih razmerjih so republiški, gospodarski in organizacijsko-politični zbor sprejeli

sklep o stališčih:

1. Urejanje medsebojnih odnosov je izvirna pravica delovnih ljudi, združenih v delovnih skupnostih. Zato mora zakon zagotoviti le temelje za enotnost sistema in v tem okviru enotni osnovni status delovnih ljudi pri delu tako, da delovni ljudje lahko sami s svojimi samoupravnimi akti samostojno urejajo medsebojne odnose. Za doseg tega je potrebna sistemska revizija temeljnega zakona o delovnih razmerjih.

2. Po izvršeni reviziji naj se pristopi k izdelavi kodeksa dela.

3. Predlagane spremembe in dopolnitve temeljnega zakona niso sprejemljive, ker se z njimi krepi državna sfera urejanja delovnih razmerij, kar pa je v nasprotju z intencijami ustavne ureditve. Spremembe so načeloma potrebne le takrat, ko praksa demantira zakon v temeljnih sistemskih vprašanjih. Zato bi bile kvečjemu sprejemljive spremembe in dopolnitve določb 3., 91., 93. in 102. člena temeljnega zakona o delovnih razmerjih v smislu uvodnih ugotovitev.

St. 010-15/68

Ljubljana, dne 28. maja 1968.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.

147.

SKLEPI IN PRIPOROČILA

za nadaljnji razvoj turizma

Skupščina SR Slovenije je na sejah republiškega zbora in na sejah gospodarskega zbora, dne 23. aprila 1968 in dne 28. maja 1968 razpravljala o razvoju turizma v razdobju 1963—1967, o njegovih problemih ter

o izvajanju in realizaciji osnovnih stališč in smernic Skupščine SR Slovenije za razvoj turizma v 7-letnem obdobju, ki jih je sprejela v začetku leta 1964. Pri tem je

ugotovila:

Inozemski turistični promet je ugodno naraščal, pri čemer dobiva vse večji pomen in obseg inozemski izletni in tranzitni turizem. V letu 1967 je v rednem in maloobmejnem prometu vstopilo v Slovenijo več kot 28 milijonov tujcev. Po predhodnih ocenah za leto 1968 se bo število tujih gostov še povečalo. Ti podatki kažejo, da postaja Slovenija v vse večji meri izletno gravitacijsko območje sosednjih dežel in da je struktura inozemskega turističnega prometa v Sloveniji bistveno spremenjena. Tuji izletni turizem je postal pomemben vir deviznega priliva. Ocenjuje se, da so devizni dohodki iz tega vira že lani dosegli devizne dohodke inozemskega stacionarnega turističnega prometa. Skupni devizni dohodki od inozemskega turizma so zaradi tega v SR Sloveniji relativno znatno višji kot na območju ostale Jugoslavije. Slovenija je v letu 1967 ustvarila več kot 55 milijonov dolarjev dohodkov od inozemskega turizma.

Spremembe v strukturi osebne in družbene potrošnje po uveljavitvi gospodarske reforme so povzročile nazadovanje domačega stacionarnega turističnega prometa, kar je najbolj značilno za zdraviliške turistične kraje. Močno se je povečal domači izletni turizem in število potovanj naših državljanov v inozemstvo.

Dosežki na področju turizma v Sloveniji so sicer ugodni, vendar družbeno-politične skupnosti, gospodarske organizacije in banke številnih problemov turističnega gospodarstva niso najuspešneje reševale. Posledica tega je, da turistična ponudba zaostaja za turističnim povpraševanjem. Organizacija in poslovanje turističnih, delovnih organizacij se vse prepočasno prilagaja zahtevam in pogojem, ki jih terja sodobno turistično tržišče. Vse premalo je pobud za medsebojno poslovno sodelovanje in integracijo turističnih, gostinskih in drugih gospodarskih organizacij v cilju doseganja večje poslovnosti, konkurenčnosti, osvajanja zunanjih trgov in izkoriščanja možnosti za plasma tujega kapitala v tej gospodarski dejavnosti. To tudi med drugim povzroča, da razširjena reprodukcija v turizmu zaostaja. Razširjena reprodukcija v turizmu se samo z usmerjenimi sredstvi republike ne bo mogla uspešno razvijati; zato je potrebno angažirati tudi sredstva bank, vključiti poleg sredstev gostinskih in turističnih organizacij tudi sredstva tistih delovnih organizacij, ki so ekonomsko zainteresirane za razvoj turizma in izkoristiti pripravljenost tujega kapitala za udeležbo v turistične objekte.

Za nadaljnji razvoj turizma so torej najpomembnejše naslednje ugotovitve in problemi:

a) da je turizem, zlasti inozemski, ena izmed dominantnih panog našega gospodarskega in družbenega razvoja in pomemben činitelj v mednarodni delitvi dela, ki z izvozom storitev najučinkoviteje sodeluje pri izravnavanju naše plačilne bilance;

b) da se zaradi razvijajočega domačega, zlasti pa inozemskega izletnega turizma spreminja celotna Slovenija v zanimivo turistično regijo, pri čemer bodo ostali večji turistični kraji še nadalje nosilci turističnega prometa v Sloveniji;

c) da hitrejši razvoj turizma zavirajo predvsem naslednji problemi:

1. ni še izdelan koncept turističnega razvoja, ki bi moral biti usklajen z osnovnimi koncepti gospodarskega in družbenega razvoja Slovenije in z načeli regionalnega prostorskega plana gospodarskega razvoja naše republike;

2. premajhen interes vsega gospodarstva za razvoj turizma se kaže v tem, da se še niso dovolj uveljavili integracijski procesi niti v gostinstvu, ki je nosilec turističnega gospodarstva niti med panogami, ki bi lahko posredno ali neposredno sodelovale pri pospeševanju turističnega gospodarstva;

3. kljub znatnemu porastu števila zasebnih gostišč obstoječi predpisi o zaposlovanju tuje delovne sile in deloma tudi sedanja investicijska kreditna politika zavirajo ustanavljanje takih objektov v zasebnem sektorju gostinstva, ki so za razvoj turizma potrebni in pomenijo dopolnitev obstoječih turističnih zmogljivosti. Prav tako pa tudi niso izkoriščene velike možnosti, ki jih ima turizem pri vključevanju zasebnih kmetijskih gospodarstev v to gospodarsko dejavnost;

4. gradnja infrastrukturnih objektov in naprav v turističnih krajih, ki bi omogočili turistom večjo dnevno potrošnjo, zaostaja. Sistem financiranja teh objektov in naprav je neurejen;

5. cestno omrežje zaostaja za potrebami in zahtevami turističnega prometa;

6. nizka akumulativnost gostinstva ne ustvarja pogojev za pospešeno razširjeno reprodukcijo v panogi kljub temu, da je ta družbeno reptabilna in pomembna.

Z namenom, da pospeši rešitev nakazanih problemov, je Skupščina SR Slovenije na podlagi 148. člena ustave Socialistične republike Slovenije sprejela na seji republiškega zbora in gospodarskega zbora

I

SKLEPE

o ukrepih za nadaljnji razvoj turističnega gospodarstva v SR Sloveniji

1. Izvršni svet

a) predvidi v proračunu za leto 1969 sredstva za izdelavo tretje faze študije »Možnosti razvoja turizma v Sloveniji«. Koncept razvoja turizma Slovenije, kot rezultat te študije, mora biti usklajen z osnovnimi koncepti gospodarskega in družbenega razvoja Slovenije in z načeli regionalnega prostorskega plana gospodarskega razvoja SR Slovenije.

Študija naj:

1. prouči mesto in vlogo turizma v gospodarskem in družbenem razvoju Slovenije;

2. nakaže regionalno usmeritev razvoja turizma ob upoštevanju komparativnih prednosti posameznih vrst turizma v določenih območjih in krajih Slovenije;

b) razvija, dokler koncept gospodarskega in družbenega razvoja SR Slovenije in koncept razvoja turizma nista sprejeta, turistično gospodarstvo v okviru »Osnovnih stališč in smernic Skupščine SR Slovenije za razvoj turizma v prihodnjem 7-letnem obdobju« iz leta 1964 in sprejetega srednjeročnega programa tako, da se bodo dograjevala tista obstoječa turistična središča, ki bodo zagotovila čim hitrejšo aktiviranje že vloženi sredstev.

V ta namen v tem prehodnem obdobju:

1. skrbi, da bo banka z zakonom usmerjena sredstva SR Slovenije za turizem v letih 1966—1970 vla-

gala v objekte, ki bodo zagotovili kompleksno izgradnjo turističnih krajev, zlasti pa v tiste infrastrukturne naprave in objekte, ki omogočajo turistom večjo dnevno potrošnjo;

2. prouči sistem in možnosti zbiranja sredstev za kreditiranje investicij v komunalne objekte in naprave, ki so za turistične kraje izredno pomembni;

c) usmerja delo komiteja za turizem tako, da naj ta postane v sodelovanju z vsemi prizadetimi organizacijami osrednji pobudnik izvajanja začrtane turistične politike v SR Sloveniji;

č) podpira sedanji sistem zbiranja sredstev za splošno turistično propagando SR Slovenije s tem, da tudi v prihodnjih letih s sredstvi republiškega proračuna sodeluje pri financiranju te propagande z najmanj takim deležem kot doslej. Prav tako v prihodnjih letih sodeluje s proračunskimi sredstvi pri financiranju dejavnosti Turistične zveze Slovenije;

d) prouči zbiranje in uporabo retencijske kvote v turizmu in izdelava predlog za zvezni izvršni svet za tak sistem, ki bo zagotavljal pravico do retencijske kvote vsem pridobitnikom deviznih sredstev iz turizma in ki ne bo vezan izključno na tuje prenočitve. Posebej naj v tej zvezi prouči priznavanje retencijske kvote naravnim zdraviliščem;

e) se še nadalje zavzema pri zveznem izvršnem svetu, da se pospešeno uveljavijo bilateralni sporazumi o odpravi viz z vsemi državami, s katerimi to do sedaj še ni urejeno, prav tako pa tudi za sprostitev planinskega obmejnega prometa;

f) pripravi predlog za spremembo 61e člena zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o javnih cestah (Uradni list SFRJ, št. 7-75/67) v tem smislu, da se spremenena merila za razporejanje sredstev iz pristojbin, ki jih plačujejo tuja cestna motorna vozila. Tako pridobljena sredstva naj se uporabljajo za modernizacijo mednarodnih mejnih prehodov.

2. Republiški sekretariat za gospodarstvo

a) pripravi predlog za izdajo predpisa, na osnovi katerega bo možno izdati pravilnik o minimalni tehnični ureditvi gostinskih obratov;

b) prouči in pripravi skupaj z republiškim sekretariatom za finance predlog v tem smislu, da se zagotovi uporaba turistične takse izključno za financiranje izboljšanja pogojev bivanja turistov (informacijska služba, prireditve, propaganda itd.) in za financiranje programov turističnih društev;

c) analizira v sodelovanju z republiškim sekretariatom za finance vpliv vseh družbenih obveznosti in komunalnih dajatev na oblikovanje cen gostinskih storitev, oziroma na gospodarski položaj gostinskih delovnih organizacij v družbenem in zasebnem sektorju in izvajanje zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SRS, št. 5-12/68) ter pravilnika o poslovnih knjigah zavezancev prispevkov od obrtnih dejavnosti in intelektualnih storitev (Uradni list SRS, št. 9-52/68), in o svojih ugotovitvah poroča Skupščini SR Slovenije;

č) prouči skupaj s Planinsko zvezo Slovenije oblike in možnosti za investicijsko vzdrževanje, modernizacijo in razširitev visokogorskih planinskih postojank;

d) izdelava analizo ekonomskih učinkov maloobmejnega prometa in njegov vpliv na gospodarstvo Slovenije ter pripravi dodatne predloge za še hitrejši razvoj te vrste turističnega prometa.

II

Priporočila

za nadaljnji razvoj turizma

a) Občinskim skupščinam

— da pri določanju obveznosti gospodarskim organizacijam in zasebnikom, ki so udeleženi v turističnem prometu (občinski prometni davek) ter pri oblikovanju politike cen proizvodov, oziroma komunalnih storitev upoštevajo stanje na turističnih tržiščih in povečan konkurenčni pritisk sosednih turističnih dežel in da smotrno uporabljajo prispevek za uporabo mestnega zemljišča za namene, določene z republiškim zakonom ter druge komunalne takse usmerjajo v gradnjo primarnih komunalnih objektov in naprav;

— da podpirajo razvoj zasebnega gostinstva v tistih primerih, ko gre za objekte, v katerih se lahko dosežejo kvalitetne gostinske in penzijske storitve in ki predstavljajo dopolnilo za turistične storitve na določenem območju. Pri tem naj upoštevajo, da bo kvalifikacijska struktura zaposlenih delavcev v tem sektorju gostinstva podobna kvalifikacijskim zahtevam v družbenem sektorju;

— da z davčno politiko in drugimi ustreznimi ukrepi podpirajo vključevanje zasebnih kmetijskih gospodarstev v turizem, zlasti v gorskem svetu;

— da v svojih proračunih in z združevanjem sredstev gospodarskih in drugih delovnih organizacij zagotovijo sredstva za financiranje splošne krajevne in regionalne turistične propagande ter za financiranje delovnih programov turističnih in planinskih društev.

b) Gospodarski zbornici SR Slovenije

— da ugotovi, katere delovne organizacije na področju turizma in gostinstva imajo pogoje za pospešeno razširjeno reprodukcijo na podlagi integracijskih procesov. Na tej osnovi naj spodbuja integracijske procese in poslovno sodelovanje med gostinskimi in turističnimi delovnimi organizacijami ter drugimi, ki so posredno ali neposredno povezane z razvojem turizma, v cilju večje koncentracije kapitala, izboljšanja poslovnosti in zniževanja stroškov. Prav tako naj vpliva na hitrejšo integracijske procese in poslovno sodelovanje med gostinskimi gospodarskimi organizacijami, ki poslujejo na območjih z različnimi sezonami (gore — morje);

— da z neposrednim povezovanjem svetov posameznih panog pripomore k še uspešnejši vključitvi trgovine, kmetijstva in drugih neposredno zainteresiranih panog v turistično gospodarstvo;

— da dosledno izvede tak sistem zbiranja sredstev za financiranje republiške splošne turistične propagande, ki bo zagotovil načrtno in dolgoročno programiranje propagandnih akcij;

— da republiški sklad za splošno turistično propagando dodeljuje v bodoče večja finančna sredstva za splošno turistično propagando na domačem turističnem trgu.

c) Turističnim in gostinskim gospodarskim organizacijam in drugim delovnim organizacijam, ki so povezane s turizmom

— da vodijo tako poslovno politiko, ki bo pospeševala kooperacijske in integracijske procese ter poslovno sodelovanje v panogi in z drugimi panogami, omogočala angažiranje večjih bančnih sredstev, načrtno razširjeno reprodukcijo in vključitev v mednarodni turizem;

— da na območjih, ki imajo za to pogoje, z vlaganjem svojih sredstev omogočajo vključevanje zasebnih kmetijskih gospodarstev v turizem;

— da za izboljšanje organizacije dela, za uvajanje sodobnih tehnoloških postopkov v cilju zniževanja režijskih in materialnih stroškov, ki so v gostinskih in turističnih gospodarskih organizacijah razmeroma visoki, posvete analitskemu in raziskovalnemu delu večjo pozornost. V ta namen naj zagotove potrebna sredstva;

— da v večji meri kot doslej izkoristijo možnost letnega obračunavanja fonda delovnega časa, ki jo daje zakon o delovnih razmerjih. S takim obračunom delovnega časa naj ublažijo vpliv sezonskih nihanj pri nagrajevanju stalno zaposlenih delavcev;

— da z vključevanjem večjega števila delavcev z ustrežno izobrazbo izboljšajo kvalifikacijsko strukturo zaposlenih;

— da sodelujejo in materialno podpirajo turistične družbene organizacije pri organiziranju kulturnih, športnih in drugih prireditev, namenjenih razvedrilo gostov;

— da v naporih za pospeševanje turizma neposredno sodelujejo in usklajujejo svoje interese v okviru posameznih turističnih društev, regionalnih turističnih zvez in Turistične zveze Slovenije;

— da potovalne agencije in druge organizacije prilagodijo svoje programe potrebam domačega turizma;

— da PTT podjetja v skladu z interesi razvoja turizma pospešeno modernizirajo mrežo, zlasti na območjih z večjim turističnim prometom, izboljšajo kvaliteto svojih storitev in prilagodijo delovni čas potrebam turističnega povpraševanja.

č) Poslovnim bankam

— da usmerjajo kreditna sredstva, namenjena za turizem, predvsem v gradnjo tistih turističnih objektov, ki so v skladu z načelom kompleksne turistične izgradnje turističnih centrov oziroma, da vlagajo sredstva v tiste turistične kraje, kjer so infrastrukturni objekti že do določene stopnje zgrajeni, ali pa so zagotovljena sredstva za te namene;

— da v financiranje turističnih objektov vključijo tudi potrebna sredstva za gradnjo infrastrukturnih in komunalnih objektov in naprav;

— da proučijo možnosti za hitrejšo razširjeno reprodukcijo turističnih materialnih osnov v družbenem in zasebnem sektorju, pri čemer naj upoštevajo podjetniško in družbeno akumulativnost panoge, specifične pogoje gospodarjenja in možnosti za najemanje tujih kreditov;

— da pri mobilizaciji sredstev in kreditiranju turističnega gospodarstva tesno sodelujejo z vsemi dejavniki s tega področja in da še v večji meri s selektivno kreditno politiko odpirajo integracijske procese v tej panogi.

d) Turističnim zvezam in društvom

— da regionalne turistične zveze še nadalje izpolnjujejo mrežo turističnih društev in s tem vključujejo občane v turistično družbeno dejavnost. Na tistih območjih, kjer regionalne (občinske in medobčinske) turistične zveze še niso organizirane, jih je treba ustanoviti, tako da bo vsa Slovenija smotrno povezana v zaključenih turističnih regijah;

— da regionalne zveze in turistična društva, ki imajo redno zaposlene delavce, izboljšajo kvalifikacijsko strukturo zaposlenih;

— da mobilizirajo vse subjektivne in materialne sile za povečanje in izboljšanje turističnega prometa.

pri čemer naj vključujejo vse gospodarske in negospodarske organizacije ter občane na svojih območjih, ki imajo kakršenkoli stik s turizmom;

— da Turistična zveza Slovenije v sodelovanju z republiškim odborom sindikatov, s Počitniško zvezo Slovenije in z drugimi organizacijami, v katerih delovno področje spada domači turizem, pripravi kompleksno študijo o problemih domačega turizma ter pripravi predloge za rešitev vprašanj, ki zavirajo njegov nadaljnji razvoj. V tej zvezi naj pripravi v sodelovanju s poslovnimi bankami tudi predlog za organizacijo turističnega varčevanja, ki naj postane ena izmed osrednjih oblik za pospeševanje domačega turizma, ter predloge za učinkovitejšo izkoriščanje počitniških domov.

e) Komunalnim skupnostim socialnega zavarovanja in regionalnim zdravstvenim centrom

— da v okviru sredstev, ki so določena s splošnimi sporazumi za potrebe nadaljevanega oziroma nadomestnega bolnišničnega zdravljenja v naravnih zdraviliščih, predvidijo posteljni fond v posameznih zdraviliščih, ki ga bodo glede na svoje potrebe in finančne zmogljivosti lahko izkoristili v določenem letu.

Za te posteljne zmogljivosti naj sklenejo z naravnimi zdravilišči preliminarne pogodbe najkasneje do konca novembra tekočega leta za naslednje leto.

Za izpolnjevanje teh preliminarne pogodb naj se uporabljajo posebne uzanice v gostinstvu (Uradni list SFRJ, št. 28-458/63).

f) Naravnim zdraviliščem

— da za bolnišnično zdravljenje primerne posteljne zmogljivosti prvenstveno ponudijo komunalnim skupnostim socialnega zavarovanja in regionalnim zdravstvenim centrom ter sklenejo z njimi preliminarne pogodbe do konca novembra tekočega leta za naslednje leto.

Za posteljne zmogljivosti, ki niso rezervirane s preliminarne pogodbami, naj podvzamejo vse potrebne komercialne, propagandne in druge ukrepe za njihovo prodajo na domačem in tujih turističnih tržiščih.

g) Zvezi naravnih zdravilišč in zdraviliških krajev Slovenije

— da pripravi operativne programe za sanacijo zdravilišč in zdraviliških turističnih krajev in da na osnovi teh določi tista zdravilišča in zdraviliške kraje, ki jih je možno hitro usposobiti za prodajo storitev na domačem in tujih turističnih tržiščih;

— da zagotovi pogoje za enotno nastopanje naravnih zdravilišč in zdraviliških krajev na tujih turističnih tržiščih ter po proučitvi tržnih pogojev formira ali pridobi eno od obstoječih potovalnih agencij, ki bi se specializirala za prodajo teh storitev.

Št. 332-1/68

Ljubljana, dne 29. maja 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.

148.

SKLEPI

o požarnem varstvu v Socialistični republiki Sloveniji

Skupščina Socialistične republike Slovenije je na podlagi 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 28. maja 1968 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 27. maja 1968 obravnavala stanje požarnega varstva in gasilstva v Socialistični republiki Sloveniji in

ugotovila:

V Socialistični republiki Sloveniji je sorazmerno dobro razvita protipožarna služba z bogato tradicijo prostovoljnega gasilstva, ki pa se v zadnjem obdobju zaradi neurejenega financiranja ne more zadostno prilagajati novim potrebam.

Gasilska zveza Slovenije združuje vse organizacije in oblike gasilstva. Republiški in občinski organi opravljajo upravne zadeve in nadzorujejo izvrševanje požarno-varnostnih ukrepov. Pri Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije pa je tudi komisija za zadeve požarnega varstva kot koordinacijski organ.

Zakon o požarnem varstvu in načrti razvoja gasilstva v Socialistični republiki Sloveniji ter načrti požarnega varstva v občinah in posameznih regijah, ki bodo izdelani na podlagi tega zakona, bodo predvidoma uredili številna organizacijska vprašanja ter vprašanja strokovnega izobraževanja gasilcev, medsebojnih odnosov med posameznimi vrstami gasilskih služb in odnosov gasilskih služb nasproti upravnim organom. Urediti pa bo potrebno tudi vprašanja požarnevarnostne inšpekcije, ki je sedaj nezadostno in neučinkovito organizirana.

V proizvodnih objektih so nestrokovno ravnanje s sredstvi, ki lahko povzročijo požar, in zanemarjanje preventivnih ukrepov vzrok dokaj pogostih požarov. Temu so krivi pomanjkljiva splošna protipožarna vzgoja in zavest najširšega kroga delovnih ljudi glede hudih posledic, ki jih lahko neznanje ali nepazljivost glede požarnega varstva povzročijo kadarkoli in kjerkoli. Delovne organizacije pa tudi ne posvečajo dovolj pozornosti tehničnim ukrepom za preprečevanje požarov in vzgoji svojih delavcev, kar se kaže tudi v pomanjkljivih samoupravnih aktih teh organizacij.

Za uspešno izvajanje preventivnega požarnovarstvenega nadzora primanjkujejo tudi številni tehnični predpisi, od gradbenih norm do pogojev prometa, hrambe in uporabe vnetljivih snovi v industriji in zasebni rabi.

Financiranje gasilske službe, predvsem pa prostovoljnih gasilskih enot, ni zadovoljivo urejeno. Osnutek sprememb in dopolnitev dosedanjega temeljnega zakona o požarnem varstvu, ki naj bi postal splošni zakon, v svojih določilih ne predvideva do sedaj uveljavljenega financiranja požarnega varstva tudi iz dela premij požarnega zavarovanja pri zavarovalnicah, niti ne daje pooblastil republikam, da bi tako ali drugačno obliko financiranja lahko uvedle na svojem območju. Neurejeno pa je tudi financiranje poklicnih gasilskih enot iz tako imenovane lastne dejavnosti, ki iz podjetniških interesov lahko vodi v zanemarjanje njihove temeljne dejavnosti. Pri financiranju gasilske službe iz proračuna se v številnih primerih ne upošteva, da je to javna služba, ne glede na to, ali jo opravljajo poklicne ali prostovoljne enote.

Zaradi neurejenega statusa delavcev poklicnih gasilskih enot in zaradi materialnega položaja teh enot se njihova kadrovska struktura glede na strokovno in fizično usposobljenost delavcev izboljšuje zelo počasi. Pri tem prihaja celo do odliva dobrega kadra v druge poklice, kar zelo zmanjšuje mobilnost teh enot.

Glede na te ugotovitve in z namenom, da se pripravijo ustrezni predpisi, je Skupščina Socialistične republike Slovenije

sklenila:

1. Republiški sekretariat za notranje zadeve naj skupno z Gasilsko zvezo Slovenije skrbi za dosledno uresničitev strokovne in operativne enotnosti prostovoljnega, industrijskega in poklicnega gasilstva. Skladno z občinskimi in regionalnimi načrti požarnega varstva naj se organizira usklajeno strokovno usposabljanje gasilcev. Navedeni organi in organizacije naj ob upoštevanju razvoja različnih tehnologij ter možnosti za požare, ki jih povzročajo kemična in druga vnetljiva sredstva, proučijo možnosti šolanja vodilnega kadra in visoko kvalificiranega kadra gasilskih enot. Poskrbe naj tudi za program in oblike preventivne vzgoje širokega kroga občanov za varstvo pred požari.

2. Republiški sekretariat za notranje zadeve in republiški sekretariat za gospodarstvo naj uveljavita učinkovito inšpekcijo s področja požarnega varstva in preventive ter zagotovita večjo strokovno in organizacijsko povezanost te inšpekcije z inšpekcijskimi službami v občinah. Oba sekretariata naj tudi izdelata predloge za sprejem predpisov s področja tehničnih norm o požarnem varstvu v gradbeništvu ter v prometu, hrambi in uporabi gorljivih snovi.

3. Republiški sekretariat za notranje zadeve naj v sodelovanju z Gasilsko zvezo Slovenije prouči, ali je stranska dejavnost nekaterih poklicnih enot gasilstva v škodo osnovni dejavnosti, in naj ob sočasni zagotovitvi materialnih pogojev teh enot predlaga ukrepe, s katerimi se lahko zagotovi nemoteno izvrševanje osnovne dejavnosti. Hkrati naj prouči, kakšni nadaljnji ukrepi so potrebni, da bodo regionalni požarnovarnostni centri služili namenu, za katerega so bili zgrajeni in opremljeni.

4. Republiški sekretariat za delo in komisija izvršnega sveta za zadeve požarnega varstva naj proučita položaj delavcev v poklicnih gasilskih enotah in skladno s temi tudi vprašanje beneficiranja delovnega staža.

5. Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije naj prouči položaj in vlogo svoje komisije za zadeve požarnega varstva.

6. Pristojni odbori republiškega in organizacijsko-političnega zbora Skupščine Socialistične republike Slovenije bodo v sodelovanju z izvršnim svetom stalno spremljali stanje požarnega varstva in predlagali ukrepe na tem področju.

Glede financiranja gasilske službe je Skupščina Socialistične republike Slovenije sprejela

stališče:

Financiranje požarnega varstva kot javne službe za učinkovito preprečevanje požarnih škod naj poleg financiranja iz sredstev družbeno-političnih skupnosti prvenstveno sloni na medsebojnem sodelovanju zainteresiranih organov in organizacij, zlasti požarne službe in zavarovalnic. Z ustrežno spremembo zveznih zakono-

nov pa je treba omogočiti republikam, da zagotovijo za požarno varnost tudi sredstva iz obdavčitve zavarovalnih premij.

St. 22-9/68

Ljubljana, dne 29. maja 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

149.

Na podlagi 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije in v zvezi s 107. in 109. členom zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36/64) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 28. maja 1968 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 27. maja 1968 sprejela

ODLOK

**o najemu kredita za sanacijo kliničnih bolnic
v Ljubljani**

I

Socialistična republika Slovenija najame za sanacijo kliničnih bolnic v Ljubljani pri Kreditni banki in hranilnici v Ljubljani kredit:

— 9.697.782 din za ugotovljene nekrute izgube iz poslovanja kliničnih bolnic v Ljubljani v letu 1967, s petletnim vračilnim rokom in z začetkom vračanja 28. februarja 1969, ter

— 1.300.000 din za dopolnitev trajnih obratnih sredstev kliničnih bolnic v Ljubljani, za dobo 18 mesecev in vračljivih v 13 enakih mesečnih obrokih po 100.000 din začeti od 1. oktobra 1968 dalje.

II

Kredita najame republika po obrestni meri največ 8% na leto. Obresti plačuje polletno za nazaj.

III

Iz sredstev obeh posojil odobri Socialistična republika Slovenija kliničnim bolnicam v Ljubljani sanacijski kredit. Pogoji, ob katerih dobijo kredit klinične bolnice v Ljubljani, so glede rokov vračanja določeni v pogodbi o redni sanaciji, ostali pogoji pa ne smejo biti manj ugodni, kakor so pogoji, pod katerimi ga najame republika. Kredit za trajna obratna sredstva daje SR Slovenija kliničnim bolnicam pod istimi pogoji kot ga sama najema pri Kreditni banki in hranilnici v Ljubljani.

Ureditev kreditnega razmerja med Socialistično republiko Slovenijo in kliničnimi bolnicami v Ljubljani prevzame za Socialistično republiko Slovenijo Kreditna banka in hranilnica v Ljubljani.

IV

Za izvajanje tega odloka skrbi republiški sekretariat za finance.

V

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 402-125/68

Ljubljana, dne 29. maja 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.

150.

Na podlagi 148. člena ustave Socialistične republike Slovenije v zvezi s 7. členom zakona o postopku, rokih in obveznostih v zvezi s soglasjem k stopnjam prispevkov za zdravstveno zavarovanje (Uradni list SRS, št. 5-25/68) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 28. maja 1968 sprejela

ODLOK

o soglasju k sklepu skupščine komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev Novo mesto o stopnjah dodatnega prispevka za zdravstveno zavarovanje, ki ga plačujejo zavarovanci od dopolnilnih dohodkov

I

K sklepu skupščine komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev Novo mesto o stopnjah dodatnega prispevka za zdravstveno zavarovanje, ki ga plačujejo zavarovanci od dopolnilnih dohodkov, z dne 20. februarja 1968, se da soglasje.

II

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 420-26/68

Ljubljana, dne 29. maja 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.

151.

Na podlagi 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije ter na podlagi 7. in 9. člena zakona o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija (Uradni list SRS, št. 16-121/67), in 1. člena zakona o dopolnitvi zakona o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija (Uradni list SRS, št. 36-292/67), je republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 28. maja 1968 sprejel

ODLOK

o potrditvi odloka administrativne komisije Skupščine SR Slovenije

I

Potrdijo se odloki administrativne komisije Skupščine SR Slovenije:

a) o določitvi funkcij, katerih opravljanje se tudi šteje v čas, ki se vračuna pri določitvi roka, do katerega republiški poslanci in funkcionarji nadaljujejo delo po zakonu o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija;

b) o določitvi volilnih funkcij v najvišjih organih družbeno-političnih organizacij, iz katerih izhajajo pravice po zakonu o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija;

c) o določitvi funkcij v diplomatsko-konzularni službi, iz katerih izhajajo pravice po zakonu o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija, ki jih je administrativna komisija Skupščine SR Slovenije sprejela na seji dne 13. maja 1968.

II

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 113-1/68

Ljubljana, dne 28. maja 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.

152.

Na podlagi 7. člena zakona o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija (Uradni list SRS, št. 16-121/67), je administrativna komisija Skupščine SR Slovenije na seji dne 13. maja 1968 sprejela

ODLOK

o določitvi funkcij, katerih opravljanje se tudi šteje v čas, ki se vračuna pri določitvi roka, do katerega republiški poslanci in funkcionarji nadaljujejo delo po zakonu o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija

I

V čas, ki se po 6. členu zakona o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija, šteje pri določitvi roka, do katerega republiški poslanci in funkcionarji po prenehanju funkcije nadaljujejo delo, se vračuna tudi opravljanje družbeno-političnih funkcij po 15. 5. 1945, če so funkcionarji za to prejeli osebni dohodek oziroma nadomestilo osebnega dohodka, in sicer:

1. v Komunistični partiji oziroma Zvezi komunistov;

a) član centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije ali član centralnega komiteja Zveze komunistov republike;

b) sekretar ali član oblastnega komiteja;

sekretar ali organizacijski sekretar okrajnega komiteja oziroma mestnega komiteja Ljubljana po 30. 6. 1955;

c) vodja uprave centralnega komiteja oziroma vodja organizacijsko-političnega sekretariata ali komisije centralnega komiteja;

2. v Osvobodilni fronti oziroma v Socialistični zvezi delovnega ljudstva:

a) član zveznega ali glavnega odbora oziroma zvezne ali republiške konference;

b) predsednik ali član oblastnega odbora, predsednik ali sekretar okrajnega odbora oziroma mestne konference Ljubljane po 30. 6. 1955;

3. v Zvezi sindikatov:

a) predsednik ali član centralnega oziroma republiškega sveta;

b) predsednik centralnega ali republiškega odbora;

c) predsednik ali podpredsednik okrajnega sindikalnega sveta po 30. 6. 1955;

4. v Zvezi združenj borcev NOV:

a) predsednik, podpredsednik, sekretar ali član zveznega oziroma republiškega odbora;

b) predsednik okrajnega odbora po 30. 6. 1955;

5. v predstavniških telesih, državnih in drugih organih:

a) minister zvezne vlade oziroma državni ali zvezni sekretar, sekretar zvezne skupščine, sekretar zveznega izvršnega sveta ali namestnik zveznega sekretarja;

b) predsednik ali sodnik ustavnega sodišča Jugoslavije, predsednik vrhovnega sodišča Jugoslavije, predsednik vrhovnega gospodarskega sodišča, zvezni javni tožilec in zvezni javni pravobranilec;

c) šef diplomatskega ali konzularnega predstavništva ter funkcionar, ki ga imenuje predsednik republike;

č) predsednik ali član oblastnega ljudskega odbora;

d) predsednik ali podpredsednik okrajnega ljudskega odbora in predsednik mestnega odbora Ljubljana po 30. 6. 1955;

6. v JLA:

a) komandant divizije ali enote, za katero je predviden starešina z najnižjim činom generalmajorja oziroma kontraadmirala;

7. Poslanec zvezne ali republiške skupščine, ki je prejemal osebne dohodke kot voljeni funkcionar v zveznih, republiških, oblastnih, okrajnih, mestnih in občinskih organizacijah Komunistične partije oziroma Zveze komunistov, Osvobodilne fronte oziroma Socialistične zveze delovnega ljudstva, Zveze sindikatov ali Zveze združenj borcev NOV ali kot voljeni član predstavniških teles v oblastnih, okrajnih, mestnih in občinskih ljudskih odborih oziroma skupščinah.

II

Ta odlok se objavi v »Uradnem listu SRS«, potem ko ga potrdi republiški zbor Skupščine SR Slovenije, uporablja pa se od dneva, ko je začel veljati zakon o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija (Uradni list SRS, št. 16-121/67).

Št. 020-30/68

Ljubljana, dne 13. maja 1968.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Administrativna komisija

Predsednik:

Adolf Arigler i. r.

155.

Na podlagi 9. člena zakona o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija (Uradni list SRS, št. 16-121/67), je administrativna komisija Skupščine SR Slovenije na seji dne 13. maja 1968 sprejela

ODLOK

o določitvi volilnih funkcij v najvišjih organih družbeno-političnih organizacij, iz katerih izhajajo pravice po zakonu o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija

I

Voljeni funkcionarji družbeno-političnih organizacij, ki so v času, ko so opravljali funkcijo, prejeli osebni dohodek oziroma povračilo osebnega dohodka v republiških vodstvih družbeno-političnih organizacij, in so pred to funkcijo opravljali katero od funkcij iz 6. člena zakona o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija, imajo po prenehanju funkcije v teh organizacijah pravice po navedenem zakonu, če so opravljali naslednje funkcije:

1. v Zvezi komunistov Slovenije:

a) predsednik ali član predsedstva CK ZKS;

b) sekretar ali član izvršnega komiteja CK ZKS;

2. v Socialistični zvezi delovnega ljudstva Slovenije:

a) predsednik ali član predsedstva republiške konference SZDL Slovenije;

b) sekretar ali član izvršnega odbora republiške konference SZDL Slovenije;

3. v svetu Zveze sindikatov Slovenije:

a) predsednik ali član predsedstva republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije;

4. v Zvezi združenj borcev NOV Slovenije:

a) predsednik ali član predsedstva Zveze združenj borcev NOV Slovenije.

II

Ta odlok se objavi v »Uradnem listu SRS« potem, ko ga potrdi republiški zbor Skupščine SR Slovenije, uporablja pa se od dneva, ko je začel veljati zakon o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija (Uradni list SRS, št. 16-121/67).

Št. 020-30/68

Ljubljana, dne 13. maja 1968.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Administrativna komisija

Predsednik:

Adolf Arigler i. r.

154.

Na podlagi 1. člena zakona o dopolnitvi zakona o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija (Uradni list SRS, št. 36-292/67) je administrativna komisija Skupščine SR Slovenije na seji dne 13. maja 1968 sprejela

ODLOK

o določitvi funkcij v diplomatsko-konzularni službi, iz katerih izhajajo pravice po zakonu o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija

I

Seji diplomatskih in konzularnih predstavništav SFRJ, ki so v času, ko so opravljali funkcijo, prejeli osebni dohodek v državnem sekretariatu za zunanje zadeve in so pred to funkcijo opravljali katero od funkcij iz 6. in 9. člena zakona o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija, imajo po prenehanju te funkcije pravice po navedenem zakonu.

II

Ta odlok se objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od dneva, ko je začel veljati zakon o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija (Uradni list SRS, št. 16-121/67).

St. 020-30/68

Ljubljana, dne 13. maja 1968.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije
Administrativna komisija

Predsednik:
Adolf Arigler l. r.

155.

Na podlagi 16. alineje 135. člena in 4. alineje 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije ter II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije in 17. člena zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS, št. 20-220/65) je republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 28. maja 1968 sprejel

ODLOK

o določitvi števila in izvolitvi sodnikov porotnikov okrožnega sodišča v Celju

I

Okrožno sodišče v Celju ima 140 sodnikov porotnikov.

II

Za sodnike porotnike se izvolijo:

Pavel Ajdnik, planski analitik, skupščina občine Laško;

Otmar Arnšek, vodja nabavnega oddelka, zabukovski rudniki rjavega premoga in nekovin »Montana«, Zalec;

Zora Batič, upokojenka, Celje, Ljubljanska 12;
Rudi Blazinšek, logar, gozdno gospodarstvo Celje;

Avzug Božič, upokojenec, Šentjur pri Celju n. h.;

Vlado Bratuž, referent v oddelku za narodno obrambo, skupščina občine Smarje pri Jelšah;
ing. Ivan Bregar, šef gradbeno nadzorne službe, rudnik lignita Velenje;

Ana Bremec, referent za otroški dodatek, komunalni zavod za socialno zavarovanje, Celje;

Majda Brenčič, medicinska sestra, zdravstveni dom Celje;

Jože Bunda, zasebni kmetovalec, Primož 8, p. Ljubno ob Savinji;

Alojz But, zasebni kmetovalec, Zgornja Kostivnica 7, p. Podplat;

Ivan Cokan, v. d. direktorja, zavod za izgradnjo rekreacijskih centrov, Celje;

Marija Cvek, klasifikatorica, industrija volnenih izdelkov »Volna«, Laško;

Ana Čeplak, šef krajevnega urada, skupščina občine Mozirje, krajevni urad Gornji grad;

Anton Čuk, referent za priznanje posebne dobe, skupščina občine Celje;

Peter Denžič, tržni inšpektor, skupščina občine Šentjur pri Celju;

Franc Derča, zasebni kmetovalec, Šampeter 125;

Nada Derča, vodja knjigovodstva, »Polzela« tovarna nogavic, Polzela;

Franc Dobnik, strojni ključavničar, tovarna aluminijaste opreme »ALPOS«, Šentjur pri Celju;

Božena Dojer, vodja splošno kadrovskega oddelka, tovarna perila »Toper«, Celje;

Stefan Dolejši, predelovalec plastičnih mas, tovarna pohištenega okovja, gumbov in pisarniškega pribora iz plastičnih mas »Galanterija«, Šoštanj;

Amalija Dorn, kadrovski referent, industrija aerotermičnih aparatov »KLIMA«, Celje;

Franc Došler, strojni ključavničar, steklarski šolski center, Rogaska Slatina;

Franc Drobne, učitelj, osnovna šola Kristan vrh;

Ferdo Erjavec, obratovodja, Cinkarna — metalurško-kemična industrija, Celje, obrat Ljubija;

Lenka Fijavž, gospodinja, Vitanje;

Lojze Fijavž, zasebni kmetovalec, Križevac 22, p. Stranice;

Jože Franko, vodja splošnega sektorja, kmetijski kombinat Zalec, obrat Mesnine;

Ivan Glagovšek, upokojenec, Smarje pri Jelšah;

Anka Golob, kontrolor kvalitete, »Juteks« tekstilna tovarna, Zalec;

Karel Goropčevšek, zasebni kmetovalec, Prekopa 32, p. Vransko;

Jože Goršek, vodja izmene, Cinkarna — metalurško-kemična industrija, Celje;

Anica Gregl, skladiščna delavka, tovarna tehtnic »LIBELA«, Celje;

Majda Groleger, referent za delovna razmerja, skupščina občine Slovenske Konjice;

Martin Hajsinger, upokojenec, Dom upokojenec, Velenje;

Ivan Ivančič, upravnik, kmetijski kombinat Zalec, obrat Vojnik;

Vinko Jenšterle, šef splošnih služb, Zelezarna, Store;

Ida Juretič, obratni knjigovodja, gradbeno podjetje »Gradnja«, Zalec;

Darinka Karče, predmetna učiteljica, osnovna šola Mozirje;

Jože Kincl, obratovodja, kmetijski kombinat, Sentjur pri Celju;

Zofija Kincl, gospodinja, Sentjur pri Celju 5;

Albina Kmecl, vzgojiteljica, vzgojno-varstvena ustanova »Tončke Čečeve«, Celje;

Božo Kolarič, mizar, lesno industrijsko podjetje, Slovenske Konjice;

Cveto Kolenc, vodja embalarne, trgovsko podjetje na debelo in drobno, »MERX«, Celje;

Jože Kompan, šef gradbeno nadzorne službe, tovarna gospodinjske opreme »Gorenje«, Velenje;

Vinko Kompan, višji zdravstveni tehnik, zdravstveni dom, Zalec;

Heri Kopše, revirni gozdar, gozdno gospodarstvo Celje, gozdni obrat Sempeter;

ing. Branko Korber, vodja oddelka za urejanje gozdov, gozdarstvo in lesna industrija, Nazarje;

Mara Kos, referent za socialno varstvo, skupščina občine Šmarje pri Jelšah;

Alojz Kotar, jamski poslovodja, zabukovski rudniki rjavega premoga in nekovin »Montana«, Zalec;

Ivanka Kovačič, gospodinja, Celje, Zvezna c. 4;

Jože Kovačič, poslovodja, steklarna »Boris Kidrič«, Rogaška Slatina;

Ivan Kranjc, upokojenec, Velenje, Čopova 3;

Vida Kreže, učiteljica, osnovna šola, Laško;

Ivan Kuder, zasebni kmetovalec, Pongrac 10, p. Griže;

Vinko Langerholc, upravnik, delavska univerza, Slovenske Konjice;

Vlado Leban, vodja priprave dela, rudnik lignita, Velenje;

Rudi Leskošek, vodja elektrovzdrževanja, tovarna gospodinjske opreme »Gorenje«, Velenje;

Tonica Leskošek, vzgojitelj kmetijsko-izobraževalni center, Celje, nižja živinorejska šola, Sentjur pri Celju;

Ivan Logar, visoko kvalificiran ključavničar, vojno zdravilišče Rimske Toplice;

Ljudmila Majhen, višja medicinska sestra, zdravstveni dom Šmarje pri Jelšah;

Slavko Mihelič, upokojenec, Celje, Cankarjeva 7;

Angelca Miklavc, administratorica v oddelku za narodno obrambo, skupščina občine Mozirje;

Jože Mlakar, delovodja živalske proizvodnje, kmetijski kombinat Sentjur pri Celju, obrat Planina;

Jože Mravljak, delovodja, lesno industrijski kombinat »LIK«, Šoštanj;

Vlado Mrhar, sekretar, steklarna »Boris Kidrič«, Rogaška Slatina;

Vera Musec, tehnični sekretar, občinski komite ZKS, Celje;

Franc Napret, upokojenec, Laško 232;

Marjan Novinšek, nadzornik elektrostroke, rudnik lignita, Velenje;

Franc Oglajner, livarski mojster, livarna sive litine in barvastih kovin, armature, mehanska obdelava »Ferralit«, Zalec;

Zofija Pavlič, kontrolor, kovaška industrija, Zreče;

Milan Pavlovič, oficir JLA, komanda garnizona JNA, Celje;

Franc Pirkovič, referent za izvoz, usnjarski kombinat »Konus«, Slovenske Konjice;

ing. Peter Podkrajšek, vodja etaže, rudnik lignita Velenje;

Maks Podlesnik, načelnik oddelka, skupščina občine Velenje;

ing. Tugomir Pokorn, strojni inženir v razvojnem oddelku, usnjarski kombinat »Konus«, Slovenske Konjice;

Anton Poljanšek, upokojenec, Luče 23;

Tomo Potočnik, kontrolor kvalitete, tekstilna tovarna Prebold;

Milena Poznič, administratorica, gozdno gospodarstvo Celje — obrat Rogaška Slatina;

Silva Požun, korespondent, trgovsko podjetje za izvoz in uvoz »METALKA« Ljubljana, predstavništvo Celje;

Stevo Pratneker, analitik službe tehnične kontrole, emajlirnica, metalna industrija, orodjarna »EMO«, Celje;

Martin Pukl, zasebni kmetovalec, Zeče 9, p. Slovenske Konjice;

Marjan Rabič, analitik za tuje tržišče, steklarna »Boris Kidrič«, Rogaška Slatina;

Mirko Rataj, računovodja, zdravilišče Laško;

Ivo Rebernjak, pleskarski mojster, splošno gradbeno podjetje Rogaška Slatina;

Ferdo Reberšak, skupinovodja, emajlirnica, metalna industrija, orodjarna »EMO«, Celje;

Franjo Rejec, upokojenec, Vitanje 116;

Ferdinand Remškar, vodja kontrole, tekstilna tovarna in konfekcija »METKA«, Celje;

Anica Repnik, socialna delavka, osnovna šola Polzela;

Franc Rozman, strojni ključavničar, železarna Štore;

Stevo Rožanski, vodja splošno kadrovskega oddelka, vodno gospodarsko podjetje »Savinja«, Celje;

ing. Ivan Rupnik, metalurški svetnik, železarna Štore;

Ivan Sekolec, vodovodni inštalater, železarna Štore;

Franc Seme, upokojenec, Belovo 4a, p. Laško;

Alojz Senica, zasebni kmetovalec, Ponkviča 7, p. Ponkva;

Franc Serafini, mojster strojne obdelave, tovarna usnjarskih in čevljarskih strojev »Kostroja«, Slovenske Konjice;

Adi Skrt, pomočnik vodje proizvodnega sektorja, tovarna tehtnic »Libela«, Celje;

Ivan Slokan, zasebni kmetovalec, Lava 23, Celje;

Franc Smodiš, upravnik, krajevna skupnost Gaberje;

Vinko Sodržnik, pomočnik skladiščnika, usnjarski kombinat »Konus«, Slovenske Konjice;

Anton Sovinc, analitik, tekstilna tovarna Prebold;

Jože Stanovnik, kadrovik, lesno industrijski kombinat »Savinja«, Celje;

Vlado Strašek, steklobrusilec, steklarna »Boris Kidrič«, Rogaška Slatina;

Breda Svetina, sekretar, občinska konferenca SZDL, Sentjur pri Celju;

Milan Šepec, upravnik enote, podjetje za PTT promet, Šoštanj;

Zvone Štemberger, skupinovodja za vzdrževanje vagonetov, Termoelektrarna, Šoštanj;

Slavko Struel, vodja servisne službe, »SIP«, strojno industrijsko podjetje, Sempeter;

Milan Stumberger, poklicni svetovalec, zavod za zaposlovanje delavcev, Velenje;

Jože Tanko, referent, skupščina občine Celje;

Vida Tatalovič, medicinska sestra, zdravilišče Rogaska Slatina;

ing. Franjo Tepej, vodja enote za združništvo, kmetijska zadruga Slovenske Konjice;

Saša Tešeny, sekretar, splošna bolnica Celje;

Albin Tofant, inženir za organizacijo dela, cestno podjetje Celje;

Alenka Tofant, učiteljica, osnovna šola Zalec;

Vinko Toplak, knjigovodja, ceste in kanalizacije, Celje;

Mile Topolovec, elektrotehnik, Velenje, Tavčarjeva 21;

Franc Tovornik, vodja oddelka delovnih razmerij, cinkarna — metalurško-kemična industrija, Celje;

Radmila Tratnik, profesorica, gimnazija Celje;

Stane Tratnik, tehnični svetovalec, plinarna — vodovod, Celje;

Miha Trbovc, zasebni kmetovalec, Goričica 15, p. Šentjur pri Celju;

Vanja Udrih, socialna delavka, center za socialno delo, Celje;

Ivan Ulaga, računovodja, rudnik rjavega premoga Laško;

Rok Unetič, valjar, cinkarna — metalurška-kemična industrija, Celje;

Krista Vah, vodja »Doma učencev«, rudarski šolski center, Velenje;

Dora Vahtar, predavatelj, osnovna šola Radeče;

Alojz Vehovar, mizar, lesno industrijsko podjetje »Bohor«, obrat Mestinje;

Anton Venek, vodja kooperacije, zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje;

Aleksander Videčnik, vodja komercialne, časopisno podjetje »Delo«, Ljubljana, informacije in propaganda Celje;

Vida Vimmer, finančni knjigovodja, industrija, volnenih izdelkov »Volna«, Laško;

Franc Vitanc, šef splošnega sektorja, industrijsko gradbeno podjetje »Ingrad«, Celje;

Anton Vodeb, skladiščnik, lesno industrijsko podjetje »Bohor«, Šentjur pri Celju;

Elizabeta Vodovnik, delavka v ročni delavnici, pohištvena industrija »Garant«, Polzela;

Franc Vrtnjak, kvalificiran avtomehanic, industrijsko gradbeno podjetje »Ingrad«, Celje;

Alojz Zagožen, interni kontrolor, trgovsko podjetje »Tehnomercator«, Celje;

Franc Zalesnik, zasebni kmetovalec, Florjan 4, p. Gornji grad;

ing. Ivan Zidarn, šef gozdne uprave, gozdno gospodarstvo, Nazarje;

Adi Zore, učitelj, osnovna šola Vransko;

Alfonz Žarn, direktor, splošno trgovsko podjetje, Radeče;

Anton Žgank, tehnolog, tovarna tehnic »Libela«, Celje;

Ivan Žogan, zasebni kmetovalec, Bodrišna vas 10, p. Grobelno.

Št. 111-12/68

Ljubljana, dne 29. maja 1968.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.

156.

Na podlagi tretjega odstavka 21. člena zakona o srednjem šolstvu (Uradni list SRS, št. 18-138/67) izdaja republiški sekretar za prosveto in kulturo

PRAVILNIK
o organizaciji in izvajanju izobraževanja odraslih
v srednjih šolah

1. člen

Odrasle oziroma zaposlene osebe, ki so končale osnovno šolo (v nadaljnjem besedilu: odrasli), se lahko izobražujejo v srednjih šolah v skladu s tem pravilnikom.

Odrasli, ki so končali vajensko, industrijsko ali drugo šolo s praktičnim poukom, niso pa končali osnovne šole, se lahko vpišejo v šolo za odrasle oziroma v enoto za odrasle, ki sta organizirani po drugem odstavku 5. člena zakona o srednjem šolstvu (Uradni list SRS, št. 18-138/67).

2. člen

Odrasli se lahko izobražujejo kot redni ali izredni učenci v enotah za odrasle srednjih šol (v nadaljnjem besedilu: enota za odrasle) ali kot izredni učenci v srednjih šolah.

Enota za odrasle lahko ima organizacijske oblike iz 16. člena zakona o srednjem šolstvu.

3. člen

Za izobraževanje odraslih se lahko ustanovi tudi srednja šola za odrasle, ki je lahko samostojen zavod ali v šolski center ali v drugo organizacijo vključena šola.

Za ustanovitev šole po prejšnjem odstavku morajo biti izpolnjeni pogoji iz 50. člena zakona o srednjem šolstvu.

4. člen

Šola organizira enote za odrasle v soglasju z ustanoviteljem in z izobraževalno skupnostjo, ki financira njeno dejavnost.

Šola objavi vsako leto razpis za vpis v enoto za odrasle.

Enota za odrasle se organizira, če bo predvidoma dosežen letni vpis najmanj 15 odraslih. Na predlog ustanovitelja šole, izobraževalne skupnosti, ki financira dejavnost šole, ali na predlog druge organizacije se lahko organizira enota pa odrasle ne glede na navedeno število, če predlagatelj zagotovi sredstva za delo enote za odrasle. Medsebojne obveznosti med šolo in predlagateljem se določijo s pogodbo.

5. člen

Sola lahko organizira enote za odrasle zunaj svojega sedeža.

Enote iz prejšnjega odstavka morajo izpolnjevati pogoje iz prvega, drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena ter pogoje iz 2., 3. in 4. točke 50. člena zakona o srednjem šolstvu.

6. člen

Sola odloči o prenehanju enote za odrasle v soglasju s tistimi, ki so dali predlog in soglasje za ustanovitev enote. V tem primeru mora šola omogočiti odraslim, da dokončajo šolanje v roku, ki ga določi šola. Ta rok ne sme biti krajši od roka, ki je bil predviden v predmetniku za izobraževanje odraslih na tej šoli.

7. člen

Sole ali enote za odrasle organizirajo dnevni ali večerni pouk, dopisno šolanje, kombinirano šolanje in druge oblike izobraževanja odraslih.

Oblike in metode izobraževanja morajo biti prilagojene odraslim, njihovim življenjskim razmeram in celovnim izkušnjam.

8. člen

V šolah in v enotah za odrasle se uporabljajo predmetniki in učni načrti šol, ki so prilagojeni posebnim zahtevam izobraževanja odraslih po smernicah, ki jih določi republiški sekretar za prosveto in kulturo.

V skladu s smernicami iz prejšnjega odstavka prilagodi predmetnik in učni načrt učiteljski zbor šole za odrasle oziroma učiteljski zbor šole, pri kateri je enota za odrasle.

9. člen

Za profile poklicev, za katere se izobražujejo samo odrasli, se predpišejo osnove predmetnikov in osnove učnih načrtov v skladu s 17. in 18. členom zakona o srednjem šolstvu.

10. člen

Predmetniki za šole oziroma za enote za odrasle lahko imajo glede na tedensko število učnih ur in organizacijo pouka drugačno razporeditev predmetov, kakor predmetniki šol za mladino.

11. člen

Ce se v šolah oziroma oddelkih za odrasle izobražujejo odrasli, ki so zaposleni, neposredni pouk ne sme trajati več kot 18 ur na teden.

12. člen

Znanje odraslih se preverja in ocenjuje pri izpiti. Glede na organizacijo pouka v skladu s 7. členom tega pravilnika se preverjanje in ocenjevanje znanja organizira tako, da odrasli opravljajo izpite iz posameznih učnih predmetov razreda ali pa tako, da odrasli opravljajo izpite po posameznih učnih predmetih ne glede na razred. Če organizacija pouka dopušča, se lahko kombinirata oba načina.

Ce se odrasli izobražujejo po razredih, opravljeni izpiti niso pogoj za prisostvovanje pri pouku v višjem razredu.

Redni izpitni roki so praviloma v mesecu januarju, juniju in septembru. Šola ali enota za odrasle pa lahko določi tudi izredne izpitne roke.

Snov posameznih učnih predmetov razreda ali snov učnega predmeta ne glede na razred je lahko razdeljena na več izpitov.

V šolah in v enotah za odrasle lahko odrasli večkrat ponavljajo izpite.

13. člen

Odrasli opravljajo izpite in prvo ponovitev izpita pred učiteljem, ki predmet poučuje, nadaljnje ponavljanje izpitov in zaključni izpit pa pred komisijo.

Komisijo, pred katero odrasli ponovno opravljajo izpit iz določenega učnega predmeta, sestavlja učitelj, ki predmet poučuje, in član, ki ga imenuje učiteljski zbor šole oziroma šole za odrasle izmed članov učiteljskega zbora oziroma izmed drugih strokovnjakov, ki poučujejo ta učni predmet na drugih šolah.

Način opravljanja izpitov in komisijo za zaključni izpit določa predpis, izdan na podlagi 25. člena zakona o srednjem šolstvu.

14. člen

Odrasli, ki želijo opravljati samo izpite kot izredni učenci, jih opravljajo v šoli oziroma v enoti za odrasle le v primeru, če izpolnjujejo pogoje iz 1. člena tega pravilnika.

15. člen

Učitelji šol in enot za odrasle morajo izpolnjevati pogoje za učitelje šol, določene po zakonu o srednjem šolstvu za posamezne vrste teh šol.

16. člen

Pri upravljanju enote za odrasle mora šola zagotoviti možnost sodelovanja predstavnikov odraslih zlasti tedaj, ko se odloča o organizaciji izobraževanja in o višini deleža, ki ga morajo prispevati odrasli za svoje izobraževanje.

17. člen

Enota za odrasle ima vodjo in učiteljski zbor. Učiteljski zbor enote za odrasle sestavljajo vsi učitelji, ki poučujejo v njej.

Vodjo enote za odrasle imenuje svet šole, v katerem sodelujejo tudi predstavniki družbene skupnosti in predstavniki odraslih.

Vodjo enote za odrasle, organizirane v drugi organizaciji, imenuje svet šole na predlog te organizacije.

Vodja enote za odrasle mora izpolnjevati pogoje za učitelja šole.

18. člen

Organe in njihove pristojnosti v enoti za odrasle določa šola s splošnim aktom.

19. člen

V šolah in v enotah za odrasle se uporabljajo učbeniki, ki so potrjeni po določbah 26. člena zakona o srednjem šolstvu.

Sole in enote za odrasle vodijo dokumentacijo, ki je določena s predpisom iz 58. člena zakona o srednjem šolstvu.

20. člen

Sole, v katerih so enote za odrasle, in šole za odrasle izdajajo spričevala o zaključnem razredu in o zaključnem izpitu, na željo odraslih pa tudi razredna

spričevala za druge razrede, če je preverjanje znanja in ocenjevanje odraslih organizirano tako, da odrasli opravljajo izpite iz posameznih učnih predmetov razreda.

Spričevala iz prejšnjega odstavka se izdajajo na enakih obrazcih kakor za učence šol. Razredna spričevala podpisuje ravnatelj šole.

21. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

St. 61-120/67

Ljubljana, dne 23. maja 1968.

Republiški sekretar
za prosveto in kulturo:
Tomo Martelanc l. r.

157.

Na podlagi 15. člena zakona o varstvu pri delu (Uradni list SRS, št. 22-123/66) izdaja republiški sekretar za delo v soglasju z republiškim sekretarjem za zdravstvo in socialno varstvo

PRAVILNIK

o programu in postopku za opravljanje posebnega strokovnega izpita o varstvu pri delu

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Po tem pravilniku opravljajo poseben strokovni izpit o varstvu pri delu (v nadaljnjem besedilu: strokovni izpit) v skladu s 14. členom zakona o varstvu pri delu (Uradni list SRS, št. 22-123/66):

1. tisti, ki v organizacijah vodijo službo varstva pri delu ali opravljajo izključno le naloge v zvezi z varstvom pri delu, ter drugi, ki se poklicno ukvarjajo z varstvom pri delu;

2. tisti, ki v organizacijah poleg drugih delovnih nalog samostojno opravljajo naloge v zvezi z varstvom pri delu.

2. člen

Strokovni izpit se opravlja po programu, ki je objavljen skupaj s tem pravilnikom in je njegov sestavni del.

3. člen

Osebe iz 2. točke 1. člena tega pravilnika opravljajo strokovni izpit sicer po programu, predpisanem s tem pravilnikom, vendar le v obsegu znanja, ki je potrebno za opravljanje nalog varstva pri delu v ustrežni organizaciji.

II. OPRAVLJANJE STROKOVNEGA IZPITA

4. člen

Strokovni izpit se opravlja pred komisijo, ki jo imenuje republiški sekretar za delo.

Komisija ima predsednika, namestnika predsednika, dva člana in njuna namestnika ter določeno število izpraševalcev. Predsednik, člana komisije in na-

mestniki so obenem tudi izpraševalci; imenujejo se iz vrst strokovnjakov za predmete strokovnega izpita.

5. člen

Kandidat vloži pisмено prijavitev za strokovni izpit pri republiškem inšpektoratu dela, ki mora vloge s svojim mnenjem predložiti komisiji.

6. člen

Strokovni izpiti so vsako leto v februarju, maju, septembru in decembru.

7. člen

Komisija pripusti priglasenega kandidata k izpitu, če ugotovi, da izpolnjuje pogoje po 14. členu zakona o varstvu pri delu.

Komisija pisмено obvesti kandidata o pripustitvi k izpitu ter o času in kraju izpita najmanj petnajst dni pred dnem, ki ga določi za izpit.

8. člen

Strokovni izpit je usten. O poteku izpita se piše zapisnik, ki ga podpišejo vsi člani komisije in zapisnikar.

9. člen

Končno oceno sprejme komisija z večino glasov. Ocena kandidata je lahko: »opravi« ali »ni opravil«.

Člani komisije se ne smejo vzdržati glasovanja.

10. člen

Predsednik komisije sporoči uspeh izpita kandidatu takoj po končanem izpitu.

Pisμένο potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu izda izpitna komisija najpozneje v osmih dneh.

11. člen

Kandidat, ki strokovnega izpita ni opravil, ima pravico izpit ponavljati največ dvakrat.

Izpitna komisija lahko določi glede na pokazano znanje najkrajši rok za ponavljanje izpita.

12. člen

Republiški inšpektorat dela vodi razvid o opravljenih strokovnih izpiti.

13. člen

Vse stroške strokovnega izpita nosi delovna organizacija, v kateri je kandidat zaposlen.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

14. člen

Osebe iz 1. točke 1. člena tega pravilnika, ki so dokončale višjo ali visoko šolo za varstvo pri delu ali višjo šolo za zdravstvene delavce — oddelek za sanitarne tehnike ali so diplomanti fakultete za psihologijo — smer industrijska psihologija ali so zdravniki — specialisti medicine dela, opravljajo strokovni izpit le iz zakonodaje o varstvu pri delu, če izpolnjujejo pogoje iz drugega odstavka 14. člena zakona o varstvu pri delu.

15. člen

Potrebno znanje delavcev o varstvu pri delu, ki mora biti preizkušeno po določbah zakona o varstvu pri delu, lahko preizkušajo samo osebe, ki so opravile strokovni izpit po določbah tega pravilnika, ali ki so tega izpita oproščene.

16. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

St. 18-4/67

Ljubljana, dne 27. maja 1968.

Republiški sekretar za delo:

Jože Božič l. r.

Soglašam!

Republiški sekretar za zdravstvo
in socialno varstvo:

Majda Gaspari l. r.

PROGRAM

posebnega strokovnega izpita o varstvu pri delu

I

Osebe iz 1. točke 1. člena pravilnika o programu in postopku za opravljanje posebnega strokovnega izpita o varstvu pri delu opravljajo strokovni izpit iz naslednje tvarine:

a) Osnove varstva pri delu:

1. Splošne osnove varstva pri delu (razvoj in znanstvena utemeljitev varstva pri delu; definicija nezgode pri delu, klasifikacija nezdod, gospodarska škoda, ki jo povzročajo nezdod pri delu ter evidenca in statistika nezdod; vzroki nezdod — okolje, organizacija dela in človeški faktor; preprečevanje nezdod — aktivna in pasivna metoda; analiza nezdod pri delu; preventivni ukrepi — tehnični, zdravstveni, psihološki in socialno-ekonomski).

2. Organizacija varstva pri delu v delovni organizaciji (dolžnost organov upravljanja in vodenja, tehničnih kadrov in delavcev; služba varstva pri delu — poklicna in nepoklicna; kvalifikacije, položaj, naloge in način dela poklicnega varnostnega strokovnjaka; sestava, naloge in način dela komisije za varstvo pri delu; teamsko delo tehničnih in zdravstvenih strokovnjakov, psihologov dela in socialnih delavcev).

3. Varstvena vzgoja (organizacija vzgoje in izobraževanja o varstvu pri delu v organizaciji; analitično ocenjevanje zahtev delovnega mesta; zahteve fizičnega dela; fiziološke zahteve delovnega mesta; vpliv delovnega okolja na samo delo; metode varstvene vzgoje).

4. Osnove medicine dela in higijene dela (prilaganje dela in delovnega mesta ter delovnega okolja človeku in narobe ter prilaganje človeka človeku; utrujenost pri delu — vzroki, vrste, posledice in preventivni ukrepi; telesno in umsko delo, dinamično in statično delo; energetski viri za delo; mikroklima v delovnih prostorih, maksimalno dopustne koncentracije škodljivih snovi v ozračju delovnih prostorov, občasne meritve; delo v prisiljenih telesnih položajih, delovni stol; delo in prehrana; poklicne škodljivosti v zvezi z organizacijo dela in v zvezi s tehnološkim

postopkom; poklicne bolezni v ožjem in širšem smislu; obolenja, ki jih povzročajo vdihavanje prahu; poklicna zastrupljenja s težkimi kovinami, z organskimi topili ter s strupenimi plini in z zadušilci; ionizirajoče sevanje in ultravijolno sevanje v industriji; organizacija prve pomoči in reševalne službe v delovni organizaciji; varstvo žensk, mladine in invalidov pri delu).

5. Osnove varstva pri transportu in v prometu (vpliv toka materiala na projekt investicijskega objekta; analiza toka materiala; transportne enote in transportne naprave ter izbira teh naprav; zahteve varnosti; upravljanje toka materiala in njegovo prilaganje tehnološkim postopkom; analiza stroškov).

6. Osnove varstva pri delu pri elektrotehničnih napravah (fizikalni nauk o elektriki in elektrotehniki; nevarnost elektriziranja; nevarnost požara in eksplozije; signalne naprave; tehnični predpisi).

7. Osnove varstva pri delu v gradbeništvu (ureditev gradbeništvu; zemeljska dela, odri, gradbeni stroji, sredstva vertikalnega in prostorskega prenosa materialov, električne napeljave, delo na strehah, ročno orodje, kopanje vodnjakov in jam, zidanje visokih dimnikov, rušenje objektov, gramoznice, kamnolomi, miniranje ter obrtniška in motnažna dela; dela z nevarnimi materiali; higiensko-sanitarne zahteve; tehnični predpisi).

8. Sredstva in oprema za osebno varstvo (faktorji, ki vplivajo na dodelitev teh sredstev; vrste sredstev; lastnosti materiala za izdelavo sredstev; kvaliteta izdelave; potrebne lastnosti posameznih sredstev; kontrola kvalitete; izdelava normativov glede na delovna mesta; standardi in predpisi).

9. Osnove požarne varnosti (pomen in organizacija požarnovarnostne službe; vzroki požarov; načela požarne preventive; gasilno orodje in naprave; sistem gašenja; obrambno-napadalni načrt; zaščitna oprema gasilcev; organizacija obrambe pred naravnimi nesrečami; požarnovarnostni predpisi).

10. Osnove tehničnega varstva (tehnična mehanika; varnost naprav; pogonski stroji, transmisije, obdelovalni stroji, posode pod pritiskom, ročno orodje, varjenje, kaljenje in čiščenje kovin).

11. Higijena in fizikalno-kemični pogoji v delovnih prostorih (čistost, prezračevanje, klimatizacija, prah, razsvetljava, ropot, vibracije).

12. Projektiranje (elementi gradbenih objektov, instalacije, razporeditev opreme, prostori v objektih, industrijske zgradbe, načrti, investicijski program in dokumentacija, rekonstrukcije).

b) Zakonodaja o varstvu pri delu:

1. Temeljni zakon o varstvu pri delu.

2. Republiški zakon o varstvu pri delu.

3. Temeljni zakon o delovnih razmerjih (določbe, ki se nanašajo na varstvo pri delu).

4. Posebni predpisi o varstvu pri delu za delovno področje, na katerem kandidat dela, in posebni ukrepi za varstvo pri delu, ki prihajajo v poštev na tem delovnem področju.

II

Osebe iz 2. točke 1. člena pravilnika o programu in postopku za opravljanje posebnega strokovnega izpita o varstvu pri delu opravljajo izpit iz naslednje tvarine:

a) Osnove varstva pri delu:

1. Osnovni elementi varstva pri delu (problem nezdod pri delu in gospodarska škoda, ki jo povzročajo;

klasifikacija nezgod, njihova evidenca in statistika; najvažnejši vzroki nezgod; preventivne metode, raziskave in analize nezgod; varstveni ukrepi).

2. Organizacija varstva pri delu v delovnih organizacijah (poklicni varnostni strokovnjaki; skrb za varstvo pri delu organov upravljanja in vodenja ter tehničnih kadrov; naloge komisije za varstvo pri delu).

3. Elementi varstvene vzgoje, njena načela, metode in sredstva.

4. Zdravstveno varstvo (organizacija; preventivni zdravniški pregledi; prva pomoč in reševalna služba; preprečevanje poklicnih obolenj; zdravstveno izobraževanje; splošni pojmi o fiziologiji dela; utrujenost, prehrana in varstvo delavcev z zmanjšano delovno sposobnostjo; sodelovanje zdravnika pri preprečevanju nezgod pri delu).

5. Nevarnosti električnega toka in varstvo pred nenamernim dotikom — izolacija (varstvo pred nevarno napetostjo dotika; delo na električnih napravah; preprečevanje nevarnosti požara in eksplozije zaradi električnega toka; nevarnosti statične elektrike).

6. Tehnično varstvo (pri uporabi delovnega orodja ter pri delu s stroji in s strojnimi napravami; nevarni elementi na strojih in napravah; transmisije).

7. Sredstva za osebno varstvo pri delu (namen, koristnost in kvaliteta teh sredstev; značilnosti posameznih sredstev za varstvo delov telesa in dihalnih organov).

8. Varni pogoji dela (značilnosti fizične in psihofiziološke analize delovnega mesta; osebni in splošni pogoji dela na delovnem mestu; temperatura, vlaga, razsvetljava, ventilacija, ropot in vibracija).

9. Varstvo pri delu v notranjem transportu (osnovne oblike transporta; človek v notranjem transportu; tehnično-organizacijski in personalno-organizacijski ukrepi v notranjem transportu; transportna sredstva).

10. Požarna varnost (vzroki; preventivni ukrepi; organizacija obrambe, gasilska služba in oprema; predpisi).

b) Zakonodaja o varstvu pri delu:

1. Osnove temeljnega zakona o varstvu pri delu (splošni in posebni ukrepi in normativi za varstvo pri delu; varstveni ukrepi v zvezi z delovnimi pogoji).

2. Osnove republiškega zakona o varstvu pri delu (naloge organov in odgovornih oseb v delovni organizaciji glede varstva pri delu; organiziranje varstva pri delu; posebne obveznosti delovne organizacije).

3. Osnove temeljnega zakona o delovnih razmerjih (glede določb, ki se nanašajo na varstvo pri delu).

4. Osnove posebnih predpisov o varstvu pri delu za delovno področje, na katerem kandidat dela, in posebni ukrepi za varstvo pri delu, ki prihajajo v poštev na tem delovnem področju.

Na podlagi drugega odstavka 23. člena zakona o morskem ribištvu (Uradni list SRS, št. 34-274/67) izdaja republiški sekretar za gospodarstvo

NAVODILO

o izkaznici ribiškega inšpektorja

1. Ribiški inšpektorji morajo imeti pri opravljanju inšpekcije o izvajanju predpisov o morskem ribištvu

izkaznico. Izkaznica se izdaja po obrazcu, ki je sestavni del tega navodila.

2. Inšpektorjem iz prejšnje točke izda izkaznico:

a) republiški sekretariat za gospodarstvo — republiškem ribiškem inšpektorju;

b) za ribiško inšpekcijo pristojni občinski upravni organ — občinskemu ribiškem inšpektorju.

Medobčinskemu inšpektorju se izda ena izkaznica. Izkaznico izda za ribiško inšpekcijo pristojni upravni organi občine, za ribiško inšpekcijo pristojni upravni organi drugih občin pa na ustreznem mestu v izkaznici potrdijo, da velja izkaznica tudi za območje teh občin.

Izkaznica se izda za tekoče koledarsko leto in se vsako leto njena veljavnost podaljša za naslednje koledarsko leto.

3. Inšpektor, ki mu je prenehala ta funkcija, mora najpozneje v treh dneh po prenehanju funkcije vrniti izkaznico organu, ki jo je izdal.

4. To navodilo začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 323/C-06/68

Ljubljana, dne 27. maja 1968.

Republiški sekretar
za gospodarstvo:
Svetko Kobal l. r.

OBRAZEC IZKAZNICE (velikost 70 × 100 mm)

Na prvi strani platnic izkaznice je grb SR Slovenije. Izkaznica ima osem strani.

Prva notranja stran:

Grb SR Slovenije

Ime organa, ki izda izkaznico

IZKAZNICA

....., ribiški inšpektor.

Št.

V

Druga notranja stran:

(Inšpektorjeva fotografija 35 × 45 mm)

.....
Podpis imetnika izkaznice

Tretja notranja stran:

Inšpektor je po 21. oziroma 22. členu zakona o morskem ribištvu (Uradni list SRS, št. 34-274/67) pooblaščen opravljati ribiško inšpekcijo.

V

.....
Pečat

.....
Podpis izdajatelja izkaznice

Četrta in peta notranja stran:

Po petkrat besedilo:

Veljavnost izkaznice se podaljšuje za leto 19

.....
Pečat

.....
Podpis organa

Sesta, sedma in osma notranja stran:

Po petkrat besedilo:

Velja tudi za območje občine
za leto 19.....

V
Pečat
Podpis organa

159.

Na podlagi 28. člena zakona o morskem ribištvu (Uradni list SRS, št. 34-274/67) izdaja republiški sekretar za gospodarstvo

NAVODILO

o obrazcu ribiškega registra in o obrazcu dovoljenja za opravljanje gospodarskega oziroma športnega ribolova

1. Za morsko ribištvo pristojni občinski upravni organ vodi register dovoljenj za gospodarski ribolov posameznikov (ribiški register) in izdaja dovoljenja za opravljanje gospodarskega oziroma športnega ribolova po obrazcih, ki so sestavni del tega navodila.

2. To navodilo začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 323/C-07/68

Ljubljana, dne 27. maja 1968.

Republiški sekretar
za gospodarstvo:
Svetko Kobal l. r.

OBRAZEC DOVOLJENJA ZA GOSPODARSKI RIBOLOV

(Platnice modre barve v velikosti 140 × 100 mm)

Prva stran platnic:

Grb SR Slovenije
Dovoljenje za gospodarski ribolov

Druga stran platnic je prazna.

Prva notranja stran:

Skupščina občine
.....
(naziv upravnega organa)

Št.
V, dne 19.....

Na podlagi 2. člena zakona o morskem ribištvu (Uradni list SRS, št. 34-274/67) se izda

dovoljenje

za gospodarski ribolov kot edini ali glavni poklic
za gospodarski ribolov kot postranski poklic.

....., iz
(ime in priimek)
....., št. osebne legitimacije

izdane od dne 19.....,
ki je vpisan v ribiški register pod številko
se dovoljuje opravljati gospodarski ribolov kot edini ali glavni poklic — kot postranski poklic.

Druga in tretja notranja stran:

Imetnik tega dovoljenja sme opravljati gospodarski ribolov samo z ribolovnimi sredstvi, ki so vpisana v ribiški register, in sicer:

Zap. št.	Ribolovna sredstva po vrstah gospodarskega ribolova	Kosov (skupno)	Dolžina v m	Pečat in podpis pooblaščenega delavca
----------	---	----------------	-------------	---------------------------------------

Četrta notranja stran ter tretja in četrta stran platnic ostanejo prazne.

OBRAZEC DOVOLJENJA ZA ŠPORTNI RIBOLOV NA MORJU

(velikost 160 × 120 mm)

Skupščina občine
.....
(naziv upravnega organa)

Št.
V, dne 19.....

Na podlagi 9. člena zakona o morskem ribištvu (Uradni list SRS, št. 34-274/67) se izda

dovoljenje

za športni ribolov na morju

....., iz
(ime in priimek)

....., št. osebne izkaznice — potne listine,
izdane od dne se
dovoljuje opravljati športni ribolov — športni ribolov s podvodno puško na območju

v času od do
Upravna taksa v znesku dinarjev je plačana v kolkah, pristojbina za športni ribolov — za športni ribolov s podvodno puško v znesku dinarjev pa je plačana v gotovini.

V, dne 19.....

Pripomba: Dovoljenje se izda v dveh primerkih. Primerki, na katerem so nalepljeni in uničeni kolkki, ostane pri organu oziroma pri organizaciji, ki je dovoljenje izdala.

160.

Na podlagi drugega odstavka 3. člena zakona o morskem ribištvu (Uradni list SRS, št. 34-274/67) izdaja republiški sekretar za gospodarstvo

NAVODILO

o načinu ugotavljanja strokovne usposobljenosti za gospodarski ribolov

1. Posebna komisija, ki jo imenuje občinski upravni organ za morsko ribištvo, ugotavlja strokovno usposobljenost posameznikov za gospodarski ribolov kot edini ali glavni poklic in za gospodarski ribolov kot postranski poklic po določbah tega navodila.

2. Steje se, da ima posameznik strokovno usposobljenost za opravljanje gospodarskega ribolova, če mu je to usposobljenost priznala ustrezna strokovna šola. Posameznik predloži o tem komisiji iz prejšnje točke potrdilo šole.

3. Steje se, da ima posameznik strokovno usposobljenost za gospodarski ribolov, če se je najmanj tri leta, preden je začelo veljati to navodilo, ukvarjal z gospodarskim ribolovom in to izkaže komisiji iz 1. točke tega navodila.

4. Posameznik pridobi strokovno usposobljenost za gospodarski ribolov tudi, če uspešno opravi pred komisijo iz 1. točke tega navodila izpit, s katerim izkaže, da pozna pomen pomorskega ribištva za naše gospodarstvo in tehniko ribolova (ribolovna sredstva in način njihove uporabe, pripravo in shranjevanje ulova), poznavanje rib (vrste gospodarsko važnih rib, lovne dobe v Jadranskem morju, drstitev rib, škodljiv vpliv ribolova s prepovedanimi sredstvi na morsko ribištvo), poznavanje predpisov s področja morskega ribištva in poznavanje splošnih pojmov o plovbi in pomorstvu.

5. To navodilo začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

St. 323/C-08/68

Ljubljana, dne 27. maja 1968.

Republiški sekretar
za gospodarstvo:

Svetko Kobal l. r.

Splošni akti republiških samoupravnih organizacij

162.

Na podlagi 35. in 71. člena temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja (Uradni list SFRJ, št. 24-440/65, 57-946/65, 29-369/66, 52-818/66, 12-178/67 in 54-702/67), 123. člena temeljnega zakona o pokojninskem zavarovanju (Uradni list SFRJ, št. 51-704/64, 56-906/65, 14-178/66, 1-10/67, 31-458/67 in 54-703/67), 154. člena temeljnega zakona o invalidskem zavarovanju (Uradni list SFRJ, št. 10-169/65, 14-179/66, 1-11/67 in 23-343/67) in 90. člena temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju (Uradni list SFRJ, št. 22-268/62 in 53-732/62 ter Uradni list SFRJ, št. 15-316/65, 29-968/66, 52-622/66 in 23-346/67 — skleneta republiška skupnost socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije in Društvo slovenskih filmskih delavcev naslednjo

POGODBO

o spremembah in dopolnitvah pogodbe o izvaianju socialnega zavarovanja filmskih umetnikov in filmskih delavcev

161.

Na podlagi 4. točke pod 5 odredbe o načinu in postopku za uveljavljanje premije po odloku o premijah za kravje in ovčje mleko v letu 1968 (Uradni list SFRJ, št. 20-242/68) izdaja republiški sekretar za gospodarstvo

ODLOČBO

o določitvi Kmetijskega inštituta Slovenije v Ljubljani za izdajanje potrdil o vodenju selekcije krav upravičencev do premije za kravje mleko

Kmetijski inštitut Slovenije v Ljubljani se določi, da izdaja delovnim organizacijam, ki pridelujejo kravje mleko same ali v kooperaciji z individualnimi proizvajalci, upravičenimi do premije po 1. točki odloka o premijah za kravje in ovčje mleko v letu 1968 (Uradni list SFRJ, št. 54-726/67 — v nadaljnjem besedilu: premijski upravičenci po zveznem odloku), potrdila o tem, da je uvedeno in da se v redu vodi matično knjigovodstvo ter selekcija in kontrola molznosti krav premijskih upravičencev po zveznem odloku.

St. 426-03/68

Ljubljana, dne 28. maja 1968.

Republiški sekretar
za gospodarstvo:

Svetko Kobal l. r.

—

1. člen

V prvem odstavku 9. člena se beseda »sklepa« nadomesti z besedo »odločbe«.

2. člen

V drugem odstavku 11. člena se osnove zavarovanja spremenijo in sicer:

1. za filmske umetnike iz 5. člena pod 1):

S pokojninsko dobo	Osnova zavarovanja N din
do 10 let	1590
nad 10 do 20 let	1850
nad 20 do 30 let	2120
nad 30 let	2380

2. za filmske umetnike iz 5. člena pod 2) in filmske delavce pod 4):

S pokojninsko dobo	Osnova zavarovanja N din
do 10 let	1390
nad 10 do 20 let	1590
nad 20 do 30 let	1850
nad 30 let	2120

3. za filmske umetnike iz 5. člena pod 3) in filmske delavce pod 5):

S pokojninsko dobo	Osnova zavarovanja N din
do 10 let	1190
nad 10 do 20 let	1320
nad 20 do 30 let	1520
nad 30 let	1720

4. za filmske delavce iz 5. člena pod 6):

S pokojninsko dobo	Osnova zavarovanja N din
do 10 let	1000
nad 10 do 20 let	1130
nad 20 do 30 let	1260
nad 30 let	1460

5. za filmske delavce iz 5. člena pod 7):

S pokojninsko dobo	Osnova zavarovanja N din
do 10 let	890
nad 10 do 20 let	990
nad 20 do 30 let	1130
nad 30 let	1260

6. za filmske delavce iz 5. člena pod 8):

S pokojninsko dobo	Osnova zavarovanja N din
do 10 let	800
nad 10 do 20 let	890
nad 20 do 30 let	990
nad 30 let	1130

7. za filmske delavce iz 5. člena pod 9):

S pokojninsko dobo	Osnova zavarovanja N din
do 10 let	720
nad 10 do 20 let	800
nad 20 do 30 let	890
nad 30 let	990

Tretji odstavek 11. člena se spremeni in se glasi: »Osnove zavarovanja, določene v tem členu, se uporabljajo do 31. decembra 1968, od 1. januarja 1969 pa se povečujejo z valorizacijskim količnikom iz 32. člena temeljnega zakona o pokojninskem zavarovanju, če se podpisniki te pogodbe ne sporazumejo za drugačne osnove.«

3. člen

Spremeni se 12. člen tako, da se glasi:

»Namesto osnov zavarovanja po 11. členu se zavarovani umetnik lahko odloči za osnovo zavarovanja, ki ustreza znesku enotne najnižje osnove, od katerega prispeva SR Slovenija iz svojega proračuna prispevek za socialno zavarovanje za vse samostojne umetnike.

Ce se je umetnik odločil za to najnižjo osnovo zavarovanja in do dopolnjenega 50. leta (zavarovanec) oziroma 45. leta (zavarovanka) starosti ni zahteval, da se razvrsti v ustrezno višjo osnovo zavarovanja po 10. členu pogodbe, ne more po dopolnitvi take starosti več zahtevati razvrstitve v višjo osnovo.«

Zavarovanec mora sporočiti pristojnemu komunalnemu zavodu za socialno zavarovanje najkasneje do 31. marca za tekoče leto svojo odločitev za osnovo zavarovanja iz prvega odstavka tega člena.

4. člen

V drugem odstavku 13. člena se besede »v zadnjih šestih mesecih« nadomestijo z besedami »v preteklem koledarskem letu«.

V tretjem odstavku 13. člena se besede »po 14. členu« nadomestijo z besedami »po 23. členu«. Besedi »šestmesečnega poprečja« se črtata.

5. člen

Naslov k 22. členu in sam 22. člen se črtata.

6. člen

V 24. členu se črta beseda »osnovnih«.

7. člen

Filmski umetnik, ki je na dan uveljavitve te pogodbe že dopolnil 50 let (zavarovanec) oziroma 45 let (zavarovanka) starosti, se lahko odloči za najnižjo osnovo v zvezi s 3. členom. To svojo odločitev mora sporočiti pristojnemu komunalnemu zavodu za socialno zavarovanje v treh mesecih po uveljavitvi te pogodbe.

Ce se je umetnik odločil za najnižjo osnovo po prejšnjem odstavku, ne more več zahtevati razvrstitve v višjo osnovo po 10. členu pogodbe.

8. člen

Zavarovanec iz 3. člena mora naznaniti komunalnemu zavodu za socialno zavarovanje v treh mesecih po uveljavitvi te pogodbe, če se odloči, naj zanj velja že za leto 1967 osnova zavarovanja, ki ustreza znesku enotne najnižje osnove.

9. člen

Ta pogodba začne veljati z dnevom podpisa, uporabljaja pa se 2. člen od 1. januarja 1968, 3., 7. in 8. člen od 1. januarja 1967.

St. 191-87/1968

Ljubljana, dne 10. aprila 1968.

Društvo slovenskih
filmskih delavcev
Predsednik:
Dušan Polh l. r.

Za republiško skupnost
socialnega zavarovanja
delavcev SR Slovenije
Direktor
Republiškega zavoda
za socialno zavarovanje
dr. Bojan Špicar l. r.

Predpisi občinskih skupščin

SKUPŠČINA OBČINE CERKNICA

172.

Na podlagi 65. in 66. člena zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36/64) in 90. člena statuta občine Cerknica je skupščina občine Cerknica na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 21. V. 1968 sprejela

ODLOK

o zaključnem računu o izvršitvi proračuna občine Cerknica za leto 1967

1. člen

Sprejme se zaključni račun o izvršitvi proračuna občine Cerknica za leto 1967.

2. člen

Predvideni in doseženi dohodki ter predvideni in dejanski izdatki po zaključnem računu občine Cerknica za leto 1967 so znašali:

	Predvideno din	Doseženo din
I. Dohodki	5.124.982	5.172.529,34
II. Izdatki	5.124.982	5.023.721,97
Presežek dohodkov		148.807,37

3. člen

Presežek dohodkov nad izdatki po zaključnem računu proračuna občine v znesku 148.807,37 din se prenese kot dohodek proračuna občine za leto 1968.

4. člen

Zaključni račun rezervnega sklada občine za leto 1967 izkazuje:

	Dir.
1. dohodki	498.892,32
2. izdatki	83.560,00
3. presežek doh. nad izdatki	415.332,32

ki se prenese kot dohodek sklada za leto 1968.

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 400-20/65-1

Cerknica, dne 21. maja 1968.

Predsednik
skupščine občine Cerknica:

Jože Tellč l. r.

173.

Na podlagi 1. in 5. člena temeljnega zakona o upravnih taksah (Uradni list SFRJ, št. 14/65, št. 11/66 in št. 54/67) in 90. člena statuta občine Cerknica je skupščina občine Cerknica na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 21. maja 1968 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o občinskih upravnih taksah

1. člen

Drugi člen odloka o občinskih upravnih taksah (Glasnik, št. 26/65 in Uradni list SRS, št. 43/66) se spremeni tako, da se glasi:

»Za plačevanje občinskih upravnih taks se uporablja neposredno taksna tarifa: A — takse na delo zveznih organov v Jugoslaviji in maksimalne takse za delo organov drugih družbeno-političnih skupnosti razen tar. št. 5 in tar. št. 6 točke 1 pod b), za katere tar. št. se ne predpišejo maksimalne občinske upravne takse, temveč se določijo takole:

Tar. št. 5

za izdajo ali podaljšanje veljavnosti potne listine za potovanje v tujino 65 din

Tar. št. 6 točka 1 pod b)

vizumi za več potovanj 20 din

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. junija 1968 dalje.

Št. 423-10/65-1

Cerknica, dne 21. maja 1968.

Predsednik
skupščine občine Cerknica:

Jože Tellč l. r.

174.

Na podlagi 3. člena zakona o določitvi prispevka, ki ga plačujejo gospodarske organizacije v skupne rezerve gospodarskih organizacij v SRS (Uradni list SRS, št. 5/68) in 90. člena statuta občine Cerknica je skupščina občine Cerknica na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 21. maja 1968 sprejela

ODLOK

o določitvi prispevka, ki ga plačujejo gospodarske organizacije v skupne rezerve gospodarskih organizacij občine Cerknica

1. člen

Za čas od 1. januarja do 31. decembra 1968 plačujejo gospodarske organizacije v skupne rezerve gospodarskih organizacij občine Cerknica prispevek po stopnji 2% od določene osnove.

2. člen

Z dnem ko začne veljati ta odlok, preneha veljati stopnja prispevka določena v odloku o ustanovitvi občinskega rezervnega sklada za potrebe gospodarskih organizacij na območju občine Cerknica (Glasnik, št. 68/62).

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 402-11/62

Cerknica, dne 21. maja 1968.

Predsednik
skupščine občine Cerknica:

Jože Telič 1. r.

175.

Na podlagi 24. člena zakona o komunalnih delovnih organizacijah, ki opravljajo komunalno dejavnost posebnega družbenega pomena (Uradni list SRS, št. 16/67) ter 90. člena statuta občine Cerknica je skupščina občine Cerknica na seji občinskega zbora in zbornice delovnih skupnosti dne 21. maja 1968 sprejela

ODLOK

o komunalnih delovnih organizacijah, ki opravljajo dejavnost posebnega družbenega pomena

1. člen

Za komunalno dejavnost posebnega družbenega pomena se poleg dejavnosti naštetih v prvem odstavku 1. člena republiškega zakona o komunalnih delovnih organizacijah, ki opravljajo komunalno dejavnost posebnega družbenega pomena, štejejo še:

- urejanje in vzdrževanje parkov in zelenic,
- urejanje in vzdrževanje športnih in drugih rekreacijskih objektov in otroških igrišč,
- urejanje in vzdrževanje javnih kopalšč.

2. člen

Občani in organizacije se morajo obvezno posluževati tehle komunalnih storitev, če v kraju obstajajo oziroma če so organizirane:

- javnega vodovoda,
- javne kanalizacije,
- elektro omrežja, razen če delovne organizacije nimajo lastnega vira električne energije,
- tržnice,
- smetišča.

3. člen

Komunalna delovna organizacija je dolžna v skladu s tem odlokom in drugimi obstoječimi predpisi, ki urejajo ta vprašanja, opravljati komunalne storitve v cilju zadovoljevanja potreb občanov in organizacij vsem potrošnikom pod enakimi pogoji v sodelovanju s krajevnimi skupnostmi.

4. člen

Občani in organizacije imajo pravico do uporabe vseh komunalnih storitev, so pa dolžni za storitve plačevati odškodnino po tarifi, ki je določena na podlagi obstoječih predpisov.

5. člen

Kadar komunalna delovna organizacija zaradi objektivnih razlogov ne more zadovoljiti potreb vseh občanov in organizacij, mora v mejah možnosti zadostiti najprej potrebe večjih krajev po tem prioritetenem redu:

- zdravstvo,
- šolstvo,
- gostinstvo,
- občani,
- industrija.

6. člen

Komunalne delovne organizacije morajo seznaniti občane in organizacije s svojimi splošnimi akti in svojim delom na tale način:

- občane in organizacije mora seznanjati s svojimi splošnimi akti, s katerimi ureja vprašanja, ki se tičejo zadovoljevanja potreb občanov in organizacij,
- dajati mora občinski skupščini poročila o svojem delu,
- omogočiti mora javnosti vpogled v svoje poslovanje in delo,
- obravnavati mora pripombe in predloge zainteresiranih občanov in organizacij glede dela komunalne delovne organizacije po vprašanih zadovoljevanja potreb potrošnikov komunalnih storitev in jim dajati ustrezna pojasnila.

Komunalna delovna organizacija mora objavljati svoje splošne akte na način, ki je v navadi za objavo in razglasitev drugih pomembnih aktov skupščine.

Komunalna delovna organizacija seznanja javnost o svojem delu preko zborov volilcev ter razprav na sejah občinske skupščine in sejah svetov.

Komunalna delovna organizacija mora podati poročila o svojem delu in problemih po potrebah, najmanj pa enkrat letno in sicer meseca aprila za preteklo leto.

7. člen

Pri upravljanju komunalne delovne organizacije sodelujejo štirje predstavniki družbene skupnosti, ki jih imenuje skupščina na predlog krajevnih skupnosti. Predstavniki družbene skupnosti so člani delavskega sveta podjetja in soodločajo v podjetju v skladu s statutom podjetja o vseh vprašanjih, ki se tičejo zadovoljevanja potreb občanov oz. organizacije.

8. člen

Komunalna delovna organizacija mora voditi katalog vseh komunalnih delovnih naprav.

9. člen

Komunalne delovne organizacije morajo svoje predpise prilagoditi temu odloku.

10. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

St. 352-5/68-1

Cerknica, dne 21. maja 1968.

Predsednik
skupščine občine Cerknica:

Jože Telič l. r.

176.

Na podlagi petega odst. 3. člena in 42. člena zakona o gozdovih (Uradni list SFRJ, št. 26/65), na podlagi tretjega in petega odstavka 24. člena zakona o gozdovih (Uradni list SRS, št. 30/65) ter pravilnika o varstvu gozdov in gozdnih zemljišč pred požarom (Uradni list SRS, št. 36/66) in na podlagi 90. člena statuta občine Cerknica je skupščina občine Cerknica na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 21. maja 1968 sprejela

ODLOK

o požarno ogroženih gozdovih

1. člen

Kot požarno ogroženi gozdovi se smatrajo gozdovi v k. o. Cajnarje, oddelek 4 »Gora«, oddelek 5, »Gošič« v skupni izmeri 33,86 ha — zasebni sektor, oddelek 2 »Pod lazi« v izmeri 9,23 ha — SLP; k. o. Strukljeva vas, oddelek 16 »Hrib«, »Pirmane« v izmeri 13,01 ha — zasebni sektor; k. o. Rakek, oddelek 1, 2b in 2a »ob

železniški progi Ivanje selo—Laze—Dolenjska gmajna, Grahovica in Priložnica, Lavričev park« v izmeri 30,28 hektarja — zasebni sektor, oddelek 1e, 1g, 1h, 2c, 2f, 2g, 2h, 2i, 3a, 3b, 3c, 3d, 3f, 3g, 3h, 4a, 4c, 4d, 5a, 6a, 6b, 7a in park Škocjan v izmeri 152,13 ha — SLP; k. o. Bločice oddelek 1a »Stoparke«, 1b »Velike senožeti«, 4a »Za vasjo«, 4b »Cerkovnice«, 4c »Gmajna nad vasjo« v skupni površini 65,33 — zasebni sektor; k. o. Cerknica parc. št. 2382/1 v izmeri 150 ha — SLP; k. o. Selšček oddelek 30 in 29 v izmeri 12,00 ha — SLP in oddelek 29 v izmeri 10,00 ha zasebni sektor. Skupaj je požarno ogroženih gozdov 475,84 ha, od tega zasebni sektor 152,48 ha.

2. člen

Vsak državljan, ki je za gašenje sposoben, je dolžan sodelovati pri gašenju požara.

3. člen

Vsak, ki opazi začetni požar, pa ognja ne more sam pogasiti, je dolžan o požaru obvestiti gasilsko postajo, postajo milice ali katerikoli občinski organ.

4. člen

Strokovno vodstvo gašenja požara ima gozdarski strokovnjak. Gasilska dela vodi poveljnik gasilske enote v sodelovanju z gozdarskim strokovnjakom.

5. člen

Ta odlok začne veljati takoj po objavi v »Uradnem listu SRS«.

St. 321-35/68-1

Cerknica, dne 21. maja 1968.

Predsednik
skupščine občine Cerknica:

Jože Telič l. r.

177.

Na podlagi 15. člena zakona o varstvu rastlin pred boleznimi in škodljivci (Uradni list SRS, št. 36/65), na podlagi 1. člena uredbe o območjih, na katerih je dovoljeno gojiti ribez in zeleni bor (Uradni list SRS, št. 30/67), in na podlagi 90. člena statuta občine Cerknica je skupščina občine Cerknica na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 21. maja 1968 sprejela

ODLOK

o območju na katerem se sme saditi ribez

1. člen

Na celotnem območju občine Cerknica se sme saditi samo ribez (*Ribes spp.*).

2. člen

Zračna razdalja med rastlinama ribeza in zelenega bora (*Pinus strobus*) mora biti najmanj 2 km.

3. člen

Pri snovanju novega nasada ribeza, se mora v razdalji 2 km odstraniti vsako drevo zelenega bora.

4. člen

Ta odlok začne veljati takoj po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 321-25/68-1

Cerknica, dne 21. maja 1968.

Predsednik
skupščine občine Cerknica:

Jože Telič 1. r.

POPRAVEK

V sklepu o višini oziroma stopnji prispevkov za zdravstveno zavarovanje kmetov skupščine komunalne skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov Celje (Uradni list SRS, št. 8-82/68) se 4. člen pravilno glasi takole:

«Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se po izrečnem pooblastilu iz 35. člena citiranega zakona od 1. januarja 1968 dalje.»

Uredništvo